

நூலாச்சார்

Nel வைகாசி

மலர் 2006

ஸ்ரீ
முருகா

வெளியீடு

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

குறள்வழி
பொருளானா யஸ்லாவின் ரீயா திவறும்
உணவானாம் மாணாப் பிறப்பு.

பொருள்: பொருளாலே எல்லாம் ஆகுமென்று
 அதனைப் பிறர்க்குக் கொடாது
 மயங்கியிருத்தலினாலே ஒருவனுடைய
 பிறப்பு பேய்ப் பிறப்பாகும். (1002)

நாச்சந்தனை
பொன்னடியைப் போற்றுதுமே
தூவு நொச்சகக் கலிப்பா

இன்றாகி நாளையா யிருப்பானை யெப்பொழுதும்
 நன்றாக நினைவார்கள் நாடார்கள் பிறபொருளை
 அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுறைத்த பெருமானைப்
 பொன்றாத மலர்தூவிப் பொன்னடியைப் போற்றுதுமே

என்னரசை யாரமுதை யெந்தையெம் பெருமானை
 முன்னரசை மூவர்களும் வணங்கிநின்ற மூர்த்திதனைத்
 தன்னரசைத் தானான் தத்துவவனைத் தயாபரனைச்
 சொன்னவர்க வினிவந்து தோன்றார்க விதுதின்னைம்

ആവാക്കിട്ട്

ബലമീറ്റ്:

സന്തൃപ്തിയിൽ ആക്ഷിഗു കൈ കൈപ്പണ്ണശാല പ്രേരണ

நானாச்சிடம்

வெளியீடு - 2

கடர் - 101

2006 வைகாசி பெருநடக்கம்

காணபத்தியம்	த. அம்பாலிகா	1 - 3
காப்பது விரதம்	அ. கந்தையா	4 - 5
சைவத்திருமுறைகளும்....	ச. லலீசன்	6 - 8
ஆச்சிரம தர்மம்....	செ. கந்தசத்தியதாசன்	9 - 11
சித்தர்களின் சமயநெறி	சிவமகாலிங்கம்	12 - 15
திருமந்திரம் காட்டும்....	த. சுகந்தன்	16 - 17
அருணகிரிநாதசுவாமிகள்...	S.S. றஜீந்திரன்	18 - 21
நாஜாகும் மலராகிப்பேராகும்.....	கே.எஸ். சிவஞானராஜா	22 - 23
இசையினால் இறைவனை....	இ. சாந்தகுமார்	24 - 26
திருமுறைகளின் அற்புதம்	மாதாஜி	27 - 31
திருவாசகம்	கு. கனகரத்தினம்	32 - 33
சைவசித்தாந்தம்	க. நாகேஸ்வரன்	34 - 35
இன்று நம் நிலையில்....	வி. சங்கீதா	36 - 37
முன்னோர் சொன்ன கதைகள்	சி. யோகேஸ்வரி	38 - 40
அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பிப்புலவர்	தி. வரதவாணி	41 - 43
சந்நிதியான்	ந. அரியரத்தினம்	44 - 48

அன்பனிப்பு:~

மலர் ஓன்று 30/= ரூபா

வருடச்சந்தா தபால்செலவுடன் 385/= ரூபா

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவை

தொலைபேசி இலக்கம்:- 021 - 2263406

பதிவு இல. Q.D./33/NEWS/2006

அச்சுப்பதிப்பு:~ சந்நிதியான் ஆச்சிரம, தொண்டூஸ்னாழு.

ஞானச்சுடர் 100வது வெளியீட்டுவிழா

சித்திரைமாத வெளியீடான் 100வது ஞானச்சுடர் சஞ்சிகை வெளியீட்டுவிழா 30.04.2006 ஞாயிற்றுக்கிழமை மு.ப 9.30மணிக்கு சந்திதியான் ஆச்சிரம மண்டபத்தில் கோலாகலமாக ஆரம்பமாகியது. விழாவை முன்னிட்டு ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தில் விஷேட அபிஷேகம் இடம்பெற்றதுடன் 100வது மலரும் ஆலயத்தில் இடம்பெற்ற பூஜையில் வைக்கப்பட்டு புனிதம் பேணப்பட்டது.

தேவார பாராயணத்துடன் ஆரம்பித்த விழாவை பேரவைத்தலைவர் திரு. க. அருள்ளிங்கம் அவர்கள் தனது தலமையுரையுடன் ஆரம்பித்தார்கள். அனைவரும் எதிர்பார்த்தது போலவே ஞானச்சுடர் சஞ்சிகையின் குடும்பத்தவர்கள் அனைவரும் பெருந்திரளாக பங்குகொண்டு விழாவை சிறப்பித்தார்கள். ஆக்கங்கள் வழங்கியோர், ஆதரவுதருகின்ற வாசகர்கள், சிறப்புப்பிரதிகள் பெறுவோர், விஷேடபிரதிகள் பெறுவோர், எழுத்தாளர்கள், மதத்தலைவர்கள், மற்றும் ஆச்சிரமத்திற்கும் பேரவைக்கும் ஆதரவு வழங்குவோர் என அனைவரும் மகிழ்ச்சியான குழ்நிலையில் விழாவில் பங்குபற்றினார்கள்.

பேரவையின் போதிகர்களான ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தரபரமாச்சாரிய ஸ்வாமிகள், சிவாய் சோ. தண்டாணிகதேசிகர், பிரம்மாய் ப. மணோகராக்குருக்கள் ஆகியோர் ஆசியுரைகளை வழங்கினார்கள். பருத்தித்துறை ஆதாரவைத்தியசாலை வைத்திய அதிகாரி திரு. சி. கதிரவேந்பிள்ளை அவர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர் தெணியான், செஞ்சொற்செல்வன் இரா செல்வவழிவேல், கவிமணி அன்னைதாசன் க. ஆனந்தராசா ஆகியோர் வாழ்த்துரைகளை வழங்கினார்கள்.

நிரல்வெளியீடு:-

மதுரகவி காரை எம்.பி. அருளானந்தம் அவர்கள் 100வது மலரான சித்திரை மாதமலருக்கான வெளியீட்டுரையை மேற்கொண்டார்கள். கடந்த காலங்களில் வெளியீட்ப்பட்ட மலர்களின் வளர்ச்சிப்பாதையைக் குறிப்பிட்டு இன்று அதன் வெளிப்பாடக பெறுமதிவாய்ந்த இந்த 100வது மலர் வெளிவந்திருப்பதை பலவகையான ஆதாரங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்கள். ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் மலருக்கு ஆக்கங்கள் வழங்கியவர்களின் பெயர்களையும் வெளிப்படுத்தி அவர்களின் பங்களிப்பையும் பாராட்டி வாழ்த்துத் தெரிவித்தார்கள்.

சந்திதிச்சுழலில் இடம்பெறும் விடயங்கள் அனைத்தும் சந்திதியானின் திருவருளின் துணையுடனேயே இடம்பெறுகிறதென்றும் அதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு ஞானச்சுடரின் தொடர்ச்சியான வெளியீடு எனவும் குறிப்பிட்டார்கள். சுடரின் முகப்பு அட்டை அழகை வெளிப்படுத்துகிறது என்பதைவிட ஆணவத்தை அழிக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாக இருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

வழமைபோல வெளியீட்டுரையைத் தொடர்ந்து 100வது மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை யாழ்ப்பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைத்தலைவரும் பேராசிரியருமாகிய

எஸ். சிவலிங்கராசா அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள். ஞானச்சுடர் சஞ்சிகை ஒரு சாதாரண சஞ்சிகை அல்ல. இது சந்நிதியான் திருவருள்பெற்ற ஒரு புனிதமான சஞ்சிகை என்பதை அவர் தனது ஆரம்பங்கையில் அங்கே கூடியிருந்தவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தி னார்கள்.

100வது மலரான சிறப்புமலரில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றும் சிறப்புப்பெற்றவை என்பதை குறிப்பிட்டு அந்தக் கட்டுரைகளுக்குள் அடங்கியிருக்கும் கருப்பொருட்களை அவையினருக்கு எடுத்துக்கூறினார்கள். அதேநேரம் சிலகட்டுரைகளின் சிறப்பை மேலும் வெளிப்படுத்துவதற்கு சில உதாரணங்களை கவைபட எடுத்துக்கூறி கட்டுரைகளின் பெறுமதியினை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

ஞானச்சுடரின் தனித்துவத்தையும், சிறப்பையும் வெளிப்படுத்தும்வகையில் சுடரில் இடம்பெற்ற அம்சங்கள் பலவற்றையும் குறிப்பிட்டு இரத்தினச்சுருக்கமாக தனது மதிப்புரையை பேராசிரியர் அவர்கள் நிறைவு செய்தார்கள்.

பதில்வரை:-

100வது மலர் வெளியீட்டு விழாவில் ஆக்கங்கள் வழங்கி கெளரவிக்கப் பட்டவர்கள் சார்பில் திரும்தி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்களும், இசைஆசிரியர் சி. சிவஞானராசா அவர்களும் தமது உள்ளக்கிடக்கைகளை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் தாங்கள் பயனுள்ள சிறந்த கருத்துக்களை ஏனையவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு ஞானச்சுடர் காரணமாக இருப்பது மட்டுமன்றி தங்களுக்கு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தி தங்களது ஆற்றல்களை வளர்ப்பதற்கு ஞானச்சுடர் சஞ்சிகை எவ்வாறு காரணமாக அமைந்துள்ளது என்பதை சபையில் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இசை ஆசிரியர் சிவஞானராசா அவர்கள், ஞானச்சுடரின் சிறப்பு அது ஆக்கங்களை வழங்கியவர்களுக்கு ஏற்படுத்தும் கெளரவும் அதனால் சமூகம் அடையும் பயன்பாடு போன்றவற்றை இசையுடன் கலந்து சபையினருக்கு வெளிப்படுத்தினார்கள்.

கெளரவிர்யும் பரிசில்கள் வழங்குதலும்:-

2004, 2005 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஞானச்சுடருக்கு ஆக்கங்கள் வழங்கியவர்களில் வருகைபுரிந்த அனைவரும் கெளரவிக்கப்பட்ட அதே நேரம் 1998ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஞானச்சுடருக்கு வெளியீட்டுரை, மதிப்பீட்டுரை வழங்கியவர்களும் பொன்னாடை போர்த்தி கெளரவிக்கப்பட்டார்கள்.

2004, 2005 ஆகிய காலப்பகுதிகளில் தொடர்ச்சியாக காத்திரமான ஆக்கங்களை வழங்கிய அன்பர்களுக்கு மிகச்சிறப்பான கெளரவும் சபையில் வழங்கப்பட்டது. இவர்கள் பொன்னாடை போர்த்தி கெளரவிக்கப்பட்டதுடன் இவர்களுடைய பெயர்களும் பேரவையின் குறியீடுகளும் பொறிக்கப்பட்ட பெறுமதியான அழகான அவர்கள் மனதில் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய விருதுகளும் வழங்கப்பட்டன.

இதேபோன்று 2004, 2005 காலப்பகுதிகளில் கணிசமான காத்திரமான ஆக்கங்களை வழங்கிய அன்பர்களும் பொன்னாடை போர்த்தி கெளரவிக்கப்பட்ட

அதேவேளை அவர்களது நினைவில் நின்று பயன்படக்கூடிய பரிசிலகஞம் அவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன. அதே நேரம் இக்காலப்பகுதியில் ஞானச்சுடருக்கு ஒரு ஆக்கத்தை வழங்கியிருந்தாலும்கூட அங்கே சமூகமளித்தவர்கள் அனைவரும் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள்.

கௌரவிப்பு நிகழ்வுகளை வழிப்படுத்திய பேரவையின் செயலாளர் அவர்கள் ஞானச்சுடரின் குடும்பமாக அங்கே ஒன்றுகூடியவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். விழாவில் கலந்து கொண்ட அனைவரும் அதனை மறக்கமுடியாத அனுபவமாக தாம் கருதுவதாக தமது எண்ணக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தியதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

2004, 2005 காலப்பகுதிகளில் தொடர்ச்சியாக காத்திரமன ஆக்கங்களை வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டேர் விபரங்கள்:-

சிவத்திரு வ. குமாரசாமிஜியர்

பண்டிதர் சி. வேலாயுதம் ஓய்வுபெற்ற அதிபர்

சூழகஜோதி கா. கணேசதாஸன்

திருமதி மாதேவிப்பிள்ளை கதிர்காமத்தம்பி இ. ஆசிரியர்

பண்டிதர் தி. பொன்னம்பலவாணர்

கைத்தி சுங்கிதானந்த ஆசிரமம்

திருமதி யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் ஓய்வுபெற்ற வ. முகாமையாளர்

கந்தசத்தியதாசன் இந்துசமய ஆசிரியஆலோசகர்

முதுபெரும்புலவர் வை. க. சிற்றம்பலம்

கு. தியாகராஜசர்மா நீர்வைமணிஜியர்

கைவப்புலவர் செல்வி கனகசுந்தரம்பிள்ளை சுகிலேகா

புராணவித்தகர் சிவசண்முகவடிவேல்

கே. எஸ். சிவஞானராஜா இகை ஆசிரியர்

கைவப்புலவர் இராகையா ஸ்ரீதரன்

க. சிவசங்கரநாதன் சமாதானநீதவான்

மதுரகவி காரை எம்.பி. அருளானந்தம்

செஞ்சோற்செல்வர் ஆறுதிருமுருகன்

அன்னைதாஸன் க. ஆனந்தராசா

சிவத்தமிழ்வித்தகர் சிவமகாலிங்கம்

ஆசிரியர் ஆ. சிவநாதன்

நா. நல்வதம்பி

எழுத்தாளர் சிவனேஸ்வரி பாலகிருஷ்ணன்

சி. கணேசவிங்கம் உரிமையாளர் தமிழ்ப்பூங்கா அச்சகம்

சார் தநும் சுகவல்

தம்புச்சாமிகள்

1940இும் 1950இும் ஆண்டு தசாப்தகாலப் பகுதிகளில் சந்நிதிச் சூழலிலிருந்த சாதுக்களில் தம்புச்சாமியாரும் முக்கியமான ஒரு சாமியாராக கருதப்படுகின்றார். இவரது சொந்த இடம் ஏழாலைக்கிராமமாகும். இவர் இளமைக்காலத்திலேயே ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்திற்கு வந்துள்ளார். இவர் இயல்பாகவே ஆத்மீகத்தில் நாட்டமுள்ளவராக இருந்தமையால் சந்நிதியில் ஏற்கனவே இருந்த சாதுக்கங்களின் இணைந்து தன்னை பல்வேறு வகையிலும் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டதாக அறியமுடிகிறது.

அருளாளர் நடராசா அவர்களின் அரவணைப்பில் மணியம் மடத்தில் ஓர் அறையிலிருந்து செயற்பட்ட தம்புச்சாமிகள் பின்பு ஏனைய சாதுக்களின் ஆதரவுடன் தானே ஒரு மடத்தை உருவாக்கி அடியார்களின் பசிப்பினி போக்கியதுடன் சாதுக்களையும் வைத்து ஆதரித்துள்ளார். இந்த மடம் தம்புச்சாமி மடம் என அழைக்கப்பட்டது. தம்புச்சாமி மடம் மணியம் மடத்திற்கு தென்கிழக்குத்திசையில் அந்த மடத்திற்கு மிகவும் அண்மையாக அமைந்திருந்தது. 1940இும் ஆண்டளவில் தம்புச்சாமி மடம் உருவாக்கப்பட்டதாக அறியமுடிகிறது. இந்த மடம் நாற்சார வடிவில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலயம் பெருமளவு அடியார்கள் கூடுகின்ற புண்ணியத் தலமாக இருந்தமையால் அவர்கள் அனைவரையும் உள்வாங்கி அவர்களை எல்லாம் பலவகையிலும் ஆதரிப்பதற்கு மடங்கள் சிறந்த சேவைகளை ஆற்றமுடியும் என்பதை ஆலயச்சூழலில் இருந்து செயற்பட்ட தம்புச்சாமி போன்ற சாதுக்கள் அனுபவத்தால் உணர்ந்துள்ளார்கள். இதனால்தான் மணியம் மடத்தில் அக்காலத்தில் இருந்து செயற் பட்ட பல அருளாளர்களும் சாதுக்களும் தனித்தனியாக மடங்களை ஆரம்பித்து அங்கே அன்னதானச்செயற்பாட்டை மேற்கொண்ட அதேநேரம் தங்கள் ஆத்மீகச் செயற்பாடு களையும் முன்னெடுத்துச் சென்றுள்ளனர்.

தம்புச்சாமிகள் அன்னதானச் செயற்பாட்டில் இவ்வாறு தனித்துவமான செயற்பாடு களைக் கடைப்பிடித்ததுபோல கூட்டுப்பிரார்த்தனை மற்றும் புராண படலங்களை ஒதுதல் போன்றவற்றிலும் கூடிய காலத்தை செலவு செய்துள்ளார்கள்.

தம்புச்சாமியார், வைரமுத்துச்சாமியார், நமசிவாயம் சாமியார், மயில்வாகனம் சாமியார் மற்றும் அருளாளர் நடராசா போன்றவர்கள் தங்களுக்கிடையில் மிகவும் அன்னியோன்னியமாகவும் கூட்டுறவுடன் செயற்பட்டுள்ளனர்.

பழகுவதற்கு மிகவும் மென்மையான போக்கைக் கடைப்பிடித்த தம்புச்சாமிகள் ஆலயத்தில் கூடுகின்ற அடியார்களை அரவணைத்தவர்களில் முக்கியமான ஒருவராவார்.

அன்னபணியுடன் அரும்பணிபலபுரியும் செல்வக்கந்திடி

ஆசிரிம கைவ கலை பண்பாட்டுப்பேரவை வாழ்க

சங்கரனின் மைந்தன் செல்வச் சந்தியிற் கந்தன்

சரிநிகரி லற்புதஞ்செய் தனிப்பெரிய கந்தன்

மங்கலஞ்சேர் சைவக்கலைப் பண்புதனை வளர்க்கும்

மாபெரிய பேரவையை வளர்த்துவருங் கந்தன்

சங்கத்தமிழ் மொழிவழியே சைவத்தினைப் போற்றும்

தனிஞானச் சுடர்மலர் தழைத்திடச்செய் கந்தன்

எங்களையன் கார்த்திகேயன் இளங்குமர னென்றே

ஏத்திடுவா ரணைவரையும் காத்து வாழ்த்துங்கந்தன்.

பாலர்முதல் முதியர்வரை படித்துப் பயன்பெறவே

பண்பான ஞானசீலர் படைத்தெழுதுஞ் சுடரை

ஞாலமெல்லாம் மகிழ்ந்திடவே நன்கனுப்பு மலையோர்

நன்கமைந்த நாறாவது நன்மலரை அழகாய்

காலமது வியவருடம் சித்திரைத்திங் களிலே

களிப்புறவே நன்கமைந்து கற்பகமாய் மலர்

சாலநன்கு பேரவையி னாச்சிரமந் தனிலே

சண்முகன்முன் விழாவெடுத்தார் சரித்திரமே பெறவே.

ஓமுக்கசீல ராய்ச்சுடரி லெமுதுவோரை யழைத்து

உபசரித்து பொன்னாடை போர்த்துக்கே டயமும்

விழுப்பழுந் வதவியவர் மேலும்மேலும் வளர்

விளங்குநல்லைச் சாமியினால் மேன்மையுற வாழ்த்தி

பழுத்தவுயர் பல்கலைப்பே ராசிரிய ரோடு

பாவையர்க்கும் மற்றவர்க்கும் பணிந்து பசியாற்றி

முழுப்பணிசெய் பேரவையோர் தொண்டினையே கணிக்க

முன்னவனே யன்றியெம்மால் எண்ணவுமா காதே.

முதுபெரும்புலவர்

கலாபூஷணம் ஆசிரியர்

வை. க. சிற்றும்பலவனார்.

வைகாசி மாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

P.T. பலஸ்ரஷ்டியா

(அவஸ்திரேலியா,)

ஈ. அழுந்தாரா

(தொண்டைமானாறு)

ஏஸ்.வி. ராநாதேவி விஸ்வாஸிங்கம்

(கெருடாவில் தெற்கு)

நி. இ. கலோசுநிங்கம்

(கிராம உத்தியோகத்தர் ஆவரங்காலமேற்கு)

நி. வி. ஆராஜா ராமாயி J.P

(ஜீகா பவனம் கொக்குவில்)

நி. ஆ. கலேந்திரநாயகி

(கிராம உத்தியோகத்தர் ஆவரங்கால்)

நி. க. அழுந்தாரா(அன்னாநாராவி)

(அதிபர் உரும்பராய்)

நி. ட. புவேந்தியன்

(இ. போ. ச. கரணவாய் வடக்கு)

நி. இ. வேங்குமார்

(லிகிதர் ப. நோ. கூ. ச. மானிப்பாய்)

ஏஸ்.க. விநாதி

(லிகிதர் ப. நோ. கூ. ச. மானிப்பாய்)

நி. க. கலைநாயி

(அருள்நாயகி கிற்ம் ஹவுஸ் நெல்லியடி, கரவெட்டி)

நி. க. காவுபநிப்பிள்ளை

(கொள்வனவு உத். வ. கி. வ. ப. ப. நோ. கூ. ச. அச்சவேலி)

காம். நாலைவர்

(ஆதிசக்தி படிப்பகம், ஆதிகோவிலிடி, வல்வெட்டித்துறை)

நி. போ. பாரிங்கம்

(களஞ்சியப்பொறுப்பாளர் வ. கி. வ. ப. ப. நோ. கூ. ச. அச்சவேலி)

காம். நாலைவர்

(கலையரசி படிப்பகம் 3-ம் சந்தி, தொண்டைமானாறு)

ஸ்ரீ அ. நார்வி

(லிகிதர் ப. நோ. கூ. ச மானிப்பாய்)

திரு S.R. புஸ்பநாதன்

(பத்திரிகை விற்பனையாளர் பிரதானவீதி சங்கானை)

வயன் வதி. கணகாரா

(செயலாளர் லயன்கிளப் வட்டுக்கோட்டை)

திரு ம. நீலகிரிவாஸ்

(கிளை முகாமையாளர் உடுப்பிட்டி ப. நோ. கூ. சங்கம்)

திரு இ. இராஜநோயால்

(கிளை முகாமையாளர் உடுப்பிட்டி ப. நோ. கூ. சங்கம்)

திரு S. சுகுந்தன்

(கிளை முகாமையாளர் உடுப்பிட்டி ப. நோ. கூ. சங்கம்)

திரு சோ. பாந்தான்

(கிராம அலுவலர் குப்பிளான் தெற்கு)

திரு R. நந்தகேயால் (மிள்க்கவூர்)

(கே. கே. எஸ் வீதி யாழ்ப்பானம்)

திரு போ. நாகவின்சுரி

(கெருடாவில் தெற்கு)

திரு க. விவாஜா

(இனுவில் தெற்கு)

தலைவர் ஜேவனர்

(பொன்னொளி ச. ச. நிலையம் தொண்டைமானாறு)

திரு வி. விவியாசின்சுரி

(கரன் பான்ஸ்சி சுண்ணாகம்)

கணகாரா பிரீமியாலன்

(உதவி அரசாங்கஅதிபர், ஊர்காவற்றுறை, காரைநகர்.)

சந்திதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நித்திய அன்னப்பணிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சகல சமுதாயப்பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியுடன் தொடர்பு
கொள்ளலும்.

காசுக்கட்டளை

காசோலை

செ. மேரகனதாஸ்

செ. மேரகனதாஸ்

சந்திதியரன் ஆச்சிரமம்,

க.ஐ.ல. P. 7481

தெரண்டைமரனரா.

இலங்கை வங்கி,

T.P. NO. 021-2263406

பகுத்தித்துறை.

www. sannithian. org

இதய அஞ்சலி

திருமதி மங்கையர்க்கரசி திருச்சிற்றும்பஸம் அவர்கள்

சைவ உலகிற்கு அளப்பரிய தொண்டாற்றி அமரத்துவம் அடைந்த திருமதி மங்கையர்க்கரசி திருச்சிற்றும்பலம் அவர்கட்டு சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தினதும் பேரவையினதும் இதய அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்ற அதேநேரம் அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காகவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சுன்னாகம் குமாரசாமிப்புலவர் பரம்பரையில் தோன்றிய மங்கையர்க்கரசி திருச்சிற்றும்பலம் அவர்கள் இராமாநாதன் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்து மாணவர்களை இளமைக்காலத்தில் வழிப்படுத்துவதில் வெற்றிகண்டுள்ளார். பல்துறை ஆற்றல் வாய்ந்த இவர் யாழ் பல்கலைக்கழக பேரவை உறுப்பினராகவும் செயற்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவபாரம்பாரியங்கள்; எமது பண்பாடுகள் போன்றவற்றில் உள்ள சிறப்புக்களையும் பெருமைகளையும் நன்கு அறிந்திருந்ததீனால் அவற்றை எல்லாம் எமது மண்ணில் பேணிக்காக்க வேண்டுமென்பதில் அக்கறைகாட்டி அவற்றிற்காக அவர் துடிப்புடன் செயற்பட்டுள்ளார்கள். முக்கியமாக எமது சைவப்பெண்கள் கடைப்பிடித்து ஒழுகவேண்டிய விடயங்களில் மிகவும் கூடிய கவனம் செலுத்தியதை இவ்விடத்தில் வெளிப்படுத்துவது பொருத்தமானது.

எமது மண்ணில் தூய்மையான பணிகளைச்செய்கின்ற அமைப்புக்கள் என்ற வகையில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம், பேரவை என்பவற்றுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி எம்மை ஊக்கப்படுத்திய பெருமதிப்புக்குரிய ஒருவராகவும் திருமதி மங்கையர்க்கரசி திருச்சிற்றும்பலம் அவர்கள் விளங்கினார்கள். அதுமட்டுமன்றி மயில்வாகன சுவாமிகளின் குருபூசைத்தின நிகழ்வுகள், ஞானச்சுடர் சஞ்சிகை வெளியீடு, வெள்ளி நிகழ்வுகளில் எல்லாம் நேரடியாகப் பங்குபற்றி எமது அடியார்களையும் ஆத்மீக ரீதியில் வழிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

அம்மையாரின் ஆத்மசாந்திகாக பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.

காணபத்தியன்

செல்வி அம்பாவிகா தும்பாப்பிள்ளை அவர்கள்

இந்துமதத்தின் சண்மதப்பிரிவு களில் ஒன்றாகக் காணாபத்தியம் காணப் படுகிறது. கணபதியே பரம்பொருளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் காணாபத்தி யம் எனப்படும். வைதீகெந்றியில் கணபதியை வழிபட்டமைக்கான சான்றுகள் இல்லை. வேதாலூக்கியம், இதிகாசம், புராணம், பிற்பட்டநூல்கள், கட்டட சிற்பத் தொல்பொருட்சான்றுகளில் காணாபத்தி யத்தின் தோற்றும் ஓரளவு காணப்பட்டது. சிந்துவெளியில் காணப்பட்ட யானைமுக வடிவ மூலமும் தெளிவாகிறது. வேத இலக்கியங்களில் விநாயகரை உருத்திர கணங்களில் ஒருவராகச் சொல்வார். பிற் காலத்தில் உருத்திரனோடு விநாயகரைத் தொடர்புபடுத்தும் இலக்கியச்சான்றும் உண்டு.

கி.பி 4ஆம் நூற்றாண்டில் குப்தர் கால இலக்கியத்திலும் விநாயகவழிபாடு பற்றி உண்டு. கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டிலும் தக்கண தேசக்குகைகளிலும் விநாயக வழிபாடு உள்ளது. இவற்றில் சப்தமாதர்

**“நற்குஞ் சரக்கன்று நன்னிற்கலைஞானம்
கற்கும் சரக்கன்று கான்”**

உலகில் வாழும் அனைத்து மக்களும் விநாயகரை வழிபட்டே எக்காரி யத்தையும் செய்வார். பிள்ளையார் சுழி யினைச் சைவமக்கள் போடும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. விநாயகருக்கு உரிய வழிபாட்டு முறைகள் எனிமையானவை. ஆகமமுறைசார், ஆகமமுறைசாரா வழி பாட்டு முறைகளாக உள்ளன. ஆகம

களோடும், நவக்கிரகங்களோடும் காணப் படுதல் குறிப்பிடும் அம்சமாகும். தேவாரப் பாடலிலும் விநாயகர் பற்றிய குறிப்பு உண்டு. திருப்புகழில் அருணகிரியார் மிகஅழகாக “கைத்தலம் நிறைகளி” என்று கூறுகிறார். கி.பி 8ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட நந்திக்கலம்பகத்தில் கடவுள் வாழத்துப்பாடில் விநாயகர் பற்றிய விடயம் காணப்படுகிறது. நரசிம்மவர்மன் வாதாபி என்னும் சாஞக்கி நகரத்தை வென்றதன் பின் திருச்சௌநகாட்டங்குடியில் கணபதிசிலையை முதன்முதல் நிறுவினான். திருச்சீயில் உள்ள (உச்சி) மலைக் கோட்டைப் பிள்ளையார் ஆலயம் தொன்மைவாய்ந்தது. கயமுகாசுரனை அடக்கி யானைத்தோலைப் போர்த்தமை, அம்மை அப்பனை வணங்கி வந்து மாங்கனி பெற்றமை என்பனவும் விநாயகரின் தொன்மையைப் புலப்படுத்துகின்றன. திருவருடபயனில் விநாயகர் கலைஞரானம் மிக்கதெய்வமாகப் போற்றப்பட்டுள்ளார்.

முறையில் உள்ள ஆலயங்களில் கணபதிஹோமம், கணபதி காயத்ரிமந்திரம், என்பன ஒதுவர் இதைவிட சங்காபிஷேகம் கும்பாபிஷேகம் என்பனவும் செய்வார். ஆகமமுறைசாரா ஆலயங்களில் சாணம், மஞ்சள், சந்தணம், மா போன்றவற்றால் உருவும் பிடித்து வழிபடுவார். படையல், ஆடல் பாடல் என்பன நடைபெறும்.

எதையும் தேடாமல் கண்ணுமிழக்க முடியாது.

வழிபடும்போது மும்முறை கைகளை நேராக சிரசின் இருமருங்கிலும் குட்டி கைகளைமாற்றி, செவிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு தோப்புக்கரணம் இட்டு வழிபாடு செய்வர். விநாயகருக்கு விருப்பமான பூசணிப்புவாற் பூசித்து, சிதறுதேங்காய் அடித்து வழிபடுவது சிறப்பாகும். “ஒங்கார ரூபாய் நம” என விநாயகரை வழிபட லாம். விநாயகசதுர்த்தி, விநாயகச்சடி என்பன விநாயக விரதங்களாகும்.

பிரணவத்தின் ஒங்கார வடிவினர் கணபதி இவருடைய துதிக்கை ஒங்காரத் தைக் குறிக்கும். கணங்களுக்குத் தலை வர் ஆகையால் கணபதி எனவும், துதிக் கையுடன் சேர்த்து ஐந்துகரம் உள்ளதால் ஐங்கரன் எனவும், தனக்கு மேல் தலைவர் இல்லாததால் விநாயகர் எனவும் பல பெயர்சொல்லிப் பக்தர்கள் வழிபடுவர். அறுகம்புல்லால் அரச்சித்தால் நினைத்த

‘ஓம் தத்புருஷாய வித்மஹே
வக்ர துண்டாய தீமஹி
தந்நோ தந்தி பிரசோதயாத்’

என்பது கணபதி உபாசனை மந்திரமாகும்.

விநாயகர் அமர்ந்த, நின்ற நட மாடும் கோலங்கள் காணப்படுகின்றன. நடமாடும் நிலையில் நரத்தனவிநாயகர் எனப்பெயர் பெறுகிறார். விநாயகர் உருவம் விசித்திரமானது. யானைமுகம், மனிதஉடல், தொந்திவயிறு, குள்ள உருவம் என்பன இவரை அடையாளப் படுத்தும். இவரைப் பிரமச்சாரியாகவும் கூறும். வல்லபை, நீலசரஸ்வதி, சித்தி, புத்தி முதலியசக்திகள் இவர்பால் உள்ளன. இவரது உருவம் ஐந்து தலைகள், நான்குகைகள் தும்பிக்கையுடன் காணப்படுகிறது. தும்பிக்கை வலஞ்சுழி, இடஞ்சுழி என இருவகைப்படும். இவர்

காரியம் கைகளும் என்பது ஆன்றோ வாக்காகும்.

கச்சியப்பமுனிவர் பாடிய விநாயக புராணம், விநாயகரின் பரத்துவம் பற்றிக் கூறும். காணாபக்தர்களுக்கு ஆதாரமான நூல் களாகக் கணபதி உபநிடதம், ஹேரம்ப உபநிடதம் காணப்படுகின்றன. கந்தபுராணத்திலும் விநாயகர் பற்றிய குறிப்பு உண்டு. “தத்துவம் அசி” என்ற வாக்கியம் பிள்ளையாரை அழகாகக்கூறும். கணேசபுராணமும், முக்கலபுராணமும் கணபதி பற்றி விரிவாகக் கூறியுள்ளது. கணபதி உபநிடதம் கணபதியை ஏனைய தெய்வங்கள் எல்லாரிலும் மேலானவர், கலைஞரனம் மிக்கவர், அழகானவர், முன்னவன் என்று எல்லாம் பெருமையாகக் கூறி விளக்குகின்றது. அந்த மந்திரம் மிக முக்கியமானது.

பணம் இல்லையேல் பணியாளனும் இல்லை.

பிரமஞானம், ஆன்மஞானம் எனவரும்.

காலந்தோறும் பிள்ளையார் வழி பாடு பல்வேறு வழிகளில் காணப்படுகிறது. வேத இலக்கியத்தில் விநாயகர் பற்றிய குறிப்புண்டு. இந்திரன், பிரகஸ்பதி, உருத்திரன் போன்ற தெய்வ வருணனைகளில் கணபதியின் மூலம் இருப்பதாகக் கருதுவார். அதரவுவேத உபநிடத்தில் விநாயகர் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. விநாயக அவதாரம் பற்றிச் சிவபுராணம், மற்ற புராணம், வராகபுராணம், கந்தபுராணம் என்பன கூறுகின்றன. சுப்பிரபேத ஆகமத்தில் விநாயகர் சிவன் உமைக்கு பிறந்த குழந்தையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்திலும் கணபதிவழிபாடு காணப்படுகிறது. பல்லவமன்னர், சோழமன்னர், நாயக்கமன்னர் காலத்தில் விநாயக வழிபாடு சிறப்புப்பெற்றது. ‘ஓம்’ என்ற ஒலி உலக வித்யா விநாயகர் எனப் பதஞ்சலி யோககுத்திரம் கூறும். ஈழத்தில் அன்றும், இன்றும் விநாயகவழிபாடு சிறப்புற்றுக் காணப்படுகிறது. மிகுந்தலைக்கு அண்மையில் உள்ள ‘கண்டகசேதிய’ என்ற தாபியில் யானை முகம் உள்ள உருவம் காணப்படுகிறது. 1938இும் ஆண்டு அனுராதபுரத்தில் அரசுமரத்துடியில் விநாயகர் உருவம் காணப்பட்டது என்பார். கி.பி15இும் நூற்றாண்டில் தெவினுவரவில் விநாயகர் ஆலயம் இருந்தமைப்பற்றிய குறிப்புண்டு. நுவரெலியாவில்

“கரியின் முகவனை அரியின் மருகனை உருகி
நினைபவர் பெருமை பெறுவாரே”

பெற்றாறை

யாருக்கு மனநோயைப் பற்றிய பயம் இருக்கின்றதோ, அவர்களை அந்தப் பயமே ஒரு நோயாகப் பற்றிக்கொள்கிறது. மற்றவர்களிடம் உள்ள அழகு, பணம், அறிவு இவைகளைக் கண்டு பொறாமைப் படாதே. அதுவே மன நோய்க்கு வழி வகுக்கும்.

அதீக வேகம் அதீக தளர்ச்சியை அளிக்கும்.

கார்ப்பார் விரதம்

சிசுவி அ. கந்தகுமாரன்கள்

இறையுணர்வை வளர்த்துக்கொள் வதற்கும், அவ்வுணர்வு காரணமாகச் சிற்கண, சொல், செயல் என்பவை பரிசுத் தப்படவும் விரதங்கள் எமக்கு வழிகாட்டு கின்றன. ‘விரதம்’ என்றால் ‘ஜம்புலனடக்கம்’ எனப்பொருள்படும். அதாவது சித்தத்தை ஒரு முகப்படுத்தல் எனலாம். விரதங்கள் மனிதனுடைய வாழ்வை மேன்மையறச்செய்து நன்மைக்கு அழைத்துச் செல்கின்றன. இறைவனை இடையராது வணங்குவதற்கு வசதிஇல்லாத

1. சமயகாரியமும்
2. புண்ணியச் செயல்களும் விரதம் எனப்படும். எனவே விரதமானது சங்கற்பம் உள்ளதாய் சமய காரியமாய் நன்மை பயப்பதாய் இருத்தல்வேண்டும்.

ஒருவர் தாம் செய்யும் காரியம் ஒன்றுக்கு மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய மூன்றையும் இசைவுபடுத்திக் கொள்ளுதல் சங்கற்பம். ஆன்ம ஈடேற்றம் கருதிச் செய்யும் காரியங்கள் சமயகாரியங்கள். எனவே எப்பொழுதும் இவை நன்மையானதாயே இருக்கும்.

“விரதமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றுப்பொருட்டு உணவை விடுத்தேனும், சுருக்கியேனும் மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலும் கடவுளை மெய்யன்போடு விதிப்படி விசேஷமாக வழிபடல்” என ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் சைவவினாவிடையிற் கூறியுள்ளார். எத்தகைய விரதமாயினும் புறத்தூய்மை யோடு அகத்தூய்மையும் பேணப்படல்

காரணத்தால் குறித்த சில தினங்களிலாவது வணங்கவேண்டும் என்று சைவசமயம் விதித்துள்ளது. அத்தகைய நாட்களே விரதநாட்களாகும். பூசை வழிபாட்டில் ஈடுபாட்டையும், மன ஒடுக்கத்தையும் உண்டு பண்ணுவதற்காக ஏற்பட்ட ஒருவகை நியமங்களே விரதங்கள் எனலாம். ‘விரதம்’ என்னும் சொல்லின் பெயர்க்காரணத்தைப் பார்த்தால் “சங்கற்பத்துடன்” செய்கின்ற

அவசியமாகின்றது. விரதம் வழிபாட்டிற்குச் சாதனமாய் அமைந்து அனுட்டிப்பவரின் மனத்தை இறைவன் பாற்செலுத்துகின்றது.

அருளுடைமை, கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை, கூடா ஒழுக்கத்தைத் தவிர்த்தல், புலன் அடக்கம், பிழிரின் பொருளுக்கு ஆசைப்படாமை, கள்ளாமை, பிறருக்குத் துன்பம் செய்யாமை, வாழ்க்கை நிலையாமையை உணர்தல் சமாதானத்தோடு இருத்தல் என்பன துறவு வாழ்க்கை மேற்கொள்வோரது அடிப்படைக்கொள்கைகள். அவர்கள் மட்டு மன்றிச் சாதாரண மானவர்களும் இவற்றைக் கடைப்பிடித்தல் வாழ்க்கைக்குக்ந்ததாம் விரத காலங்களிலாவது இவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம்

சிக்கனம் ஒரு சிறந்த வருமானம்.

படிப்படியாக எம்மை நாம் நல்லவர் களாக வல்லவர்களாக மாற்றிக் கொள்ள முடியும்.

உபவாசம், நோன்பு என்பன விரதத்தோடு தொடர்புடைய சொற்களாகும். உபவாசம் என்பது இறைவனின் அருகே வசித்தல் எனப்பொருள்படும். இடத்தினால் மட்டுமல்ல மனச்சேர்க்கையாலும் அருகே இருத்தல்வேண்டும். உபவாசம் பட்டினி இருத்தல் அன்று உணவை ஒழிப்பதோடு, சித்தத்தைச் சிவன்பாற் செலுத்தி உடலாலும் உள்ளத் தாலும் அந்நிலையிற் பிரியாது இருத்தல் தான் உபவாசம்.

விரதத்துக்காக உணவை விடுத்தல் என்பது ஒரு முக்கிய நியமமாகக் கருதப்படுகின்றது. உணவின்மை உடலின் கனத்தன்மையையும் மதரப்பையும் மிகவும் குறையச் செய்யும். இந்நிலை மன ஓடுக்கத்துக்கும் தெய்வ சிந்தனைக்கும் மிகவும் உகந்த ஒரு நிலையாகும்.

கற்பம் - 432 கோடி ஆண்டுகள்

மனுவந்தரம் - 71 மகாயுகங்கள்

யுகம் - 43 இலட்சம் ஆண்டுகள்

மக்களது வாழ்க்கையில் சிறிய காலப் பிரிவுகளே அதிகதொடர்புடையனவாய் இருக்கின்றன. இப்பிரிவுகளிற் குறிப்பிட்ட சில நட்சத்திரங்களும், திதி களும், வாரங்களும் விரத காலங்களாய் அமைகின்றன. இவை இறைவனின் அருட செயல்கள் வெளிப்பட்டுத் தோன்றிய காலங்களாகும். இவை தவிர இவ் விரதங்கள் சிவ, சக்தி, விநாயக, சுப்பிரமணிய விரதங்கள் எனவும் வகுக்கப்பட்டு மக்களால் அனுட்டிக்கப்படுகின்றன. இவ்விரதங்கள் வாழ்க்கையில் சைவநெறியை அனுசரிக்கவும், ஒழுக்கம், ஆகாரம்

“ஒல்லையாற்றிக் கள்ளமொழிந்து வெய்ய சொல்லை ஆறிக் காமவினை அகற்றி” என்று சம்பந்தர் கூறியுள்ள நால் வகைப் பண்புகளும் மேலோங்குவதற்கு உணவைச் சுருக்குதல் விடுத்தல் என்பன சிறந்த சாதனங்களாக அமைகின்றன. உடம்பை வளர்க்கச் சாப்பாடே ஒழிய சாப்பாட்டுக்காக உடம்பல்ல.

காலத்துக்கும் கடவுளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இப்படிக் காலத் தோடு கடவுளுக்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதாற் சிற்சில காலப்பகுதிகளில் கடவுளின் தன்மை மேலோங்கிக் காணப் படுகின்றது. இவையே விரதங்களுக்குச் சிறப்பான காலங்களாகக் கொள்ளப் படுகின்றன. இந்தக் காலம் என்பது கற்பம், மனுவந்தரம், யுகம் என்னும் பெரும் பிரிவுகளாயும், ஆண்டு, மாதம், கிழமை, நாள், திதி, நட்சத்திரம் என்னும் சிறு பிரிவுகளாயும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

என்பவற்றைப் பேணிவரவும் உறுதுணையாகின்றன. மனிதர்க்கு மனத் திருப்தியையும் மகிழ்ச்சியையும் வழங்கி, வாழ்வை வளம்படுத்துகின்றன. மன்னில் நல்ல வண்ணம் வாழவும் வழிசெய்கின்றன. வாழ்க்கையில் மனிதர்கள் மனித வாழ்வு வாழ்வதற்குக் களம் அமைக்கும் இவ்விரதங்கள் எமக்கு மிகவும் வேண்டியவை. நீரேநக்கி நிற்கும் கிணற்றையும், குளத்தையும் கலக்கி இறைக்காவிட்டால் தூர்நாற்றும் எடுக்கும். அதேபோல் மனத்தைச் சுத்தப்படுத்த இறைவழிபாடும் விரதங்களும் எமக்குத் துணை செய்கின்றன எனலாம்.

அவசியத் தேவைக்கு வித்துறை கிடையாது.

கசவத்திருமுறைகளும் நம்மவர் செல்நறியும்

திரு. ச. வீரசனி ஆசிரியர் அவர்கள்

2) பிழைகள் ஏற்படக் காரணமானவர்யாவர்?

இப்பிழைகளுக்கான பொறுப்பு யாரிடமுள்ளது என்பதில் பல்வேறு வாதப் பிரதிவாதங்கள் உள்ளன. ஆயினும் ‘இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து’ என்ற அடிப்படையில் சிறுவயதுகளில் இப்பாடலைக் கேட்கும் முறைமையில் ஏற்பட்ட தவறே பிழைவிட்டுப் பாடப்படுவதற்கான காரணமாகலாமென எண்ணத் தோன்றுகின்றது. நம்மில் பலர் கேள்விச் செவியர்களாக இருந்துவிட்டே பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். இதனால் பற்றித் தொடரும் பிழைகளாக இத்தகு பிழைகள் தொடர்கின்றன.

பாடல்களைப் பொருஞனர்ந்து பாடுகின்ற போது இத்தகைய தவறுகள் ஏற்பட வாய்ப்புக்கள் இல்லை. நூல்களின் உதவி கொண்டு இப்பாடல்களைப் பாராயணம் செய்து வந்தால் இத்தகு பிழைகள் ஏற்படுவதைக் கணிசமான அளவு குறைக்கலாம். இது விடயத்தில் சமய பாடம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் கவனம் அதிகாரப்புக்குரியது.

3) கிரியைகளில் திருமுறைகள்

பஞ்சபுராணம் என்ற வகையில் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரிய புராணம் ஆகிய பாடல்கள் பாடப்பட வேண்டுமென எதிர்பரமனை மதித்திடாப் பங்கயாசனன்

வான் முகில் வழாது பெய்க... (கந்த புராண வாழ்த்து)
ஆற்றிரு தடந்தோள் வாழ்க... (கந்தபுராணம்)

பார்க்கப்படும் போதிலும் பல ஆலயங்களில் தேவாரம், புராணம் என இருபாடல்களுடன் ‘திராவிடகான பாராயணம்’ நிறைவுக்கு வருவதைப் பரிதாபத்துடன் நோக்கமுடிகிறது. நேரம் போதாமையே இதற்குரிய காரணமெனப் பலராலும் அமைதி காணப்படுகிறது ஆயினும் இது ஏற்படுத்தயதல்ல. திருமுறைப் பாடல்களை அலட்சியப்படுத்தும் மனோபாவமே இதற்குக் காரணமாகும்.

பெரும்பாலான ஆலயங்களில், பூசையின்போது வேதபாராயணம், ஆசீர்வாதம் அதனைத் தொடர்ந்து இறுதியாகத் திருமுறை பாராயணம் மேற்கொள்ளப்படுவது வழமை. ஆயினும் வேத மந்திரங்களுக்கு ஈடான “திராவிடகாணம்கள்” - பாராயணம் என்ற அடிப்படையில் வேதபாராயணத்தை அடுத்து இடம்பெறுவதே பொருத்தமானது.

மேலும் திருமுறைகள் பாடப்படும் வேளையில் அவற்றிற்கு உரிய மதிப்பை வழங்காது அதனை ஓர் ‘ஓய்வு நேரமாகக் கருதும்’ மனோபாவம் பலரிடம் அவதானிக்கப்படுகிறது.

பெரிய புராணம் பாடவேண்டிய வேளைகளில் அதற்குப் பிரதியீடாக வேறு புராணப் பாடல்களைப் பாடும் நிலையையும் இங்கு சட்டிக்காட்ட வேண்டும். இவ்வாறு பாடப்படும் சில பாடல்கள் வருமாறு

..... (கந்தபுராணம்)

இயற்கைதான் உண்மையான சட்ட விதிகள்.

அருவமும் உருவமாகி.... (கந்த புராணம்)
திருவாக்கும் செய்கரும் ... (11 ஆம் திருமுறை)

எமது ஆலய மூர்த்தத்திற்குரிய பூசைகள் சிவாம்சமாகக் கருதி மேற் கொள்ளப்படுவதால் எம்முல மூர்த்திக்கும் பெரியபுராணப் பாடல் பாடப்படுவதே பொருத்தமானது. அத்துடன் அடியார் பெருமை வலியுறுத்தப்படும் பாங்கு பெரிய புராணத்தில் இடம்பெறுவதால் பஞ்ச புராண பாராயணம் பெரிய புராணத்துடன் நிறைவு காண்பது சிறப்புக்குரியது.

திருமுறைகளைப் பண்ணுடன் (இராகத்துடன்) பாடுவோர் தொகை அருகி வருகின்றமையும் திருமுறைப் பாடல் கருக்கு உரிய ஜனரஞ்சகம்-ஏற்படாமைக் குரிய காரணமாகலாம். சில ஆலயங்களில் ஒதுவாராகச் செயற்படும் வயோதிப் அடியவர்கள், தாமே வாணாள் ஒதுவார் எனக் கருதி இளையோருக்கான சந்தர்ப் பங்களை மறுத்து வருகின்ற நிலை அல்லது ஊக்குவிக்கா நிலை வேதனை யுடன் நோக்கப்படவேண்டியது.

ஆலயங்களில் இடம்பெறும் மிகப் பெரிய விழா குடமுழுக்குப் பெருவிழா ஆகும். இதன்போது திருமுறைக்காட்டில் திருக்கதவம் திறப்பதற்காக அப்பர் பெருமான் பாடிய பதினொரு பாடல்களையும் பாடும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. ஆயினும் இன்றைய நிலையில், பல சந்தர்ப்பங்களில் முதலாவது பாடலுடனேயே திருக்கதவைத் திறந்துவிடும் அவசரக்காரர்களைச் சந்திக்க நேர்வது தூர்லபமானது.

4) பொது நிகழ்வுகளில் திருமுறைகள்

மரணச் சடங்குகளில் திருமுறைகள் படும் பாடு பற்றிச் சொல்லவேண்டிய

தில்லை. போதையேறிய புனிதமில்லா வாய்கள் திருமுறைப் பாடல்களைப் பாடும் பரிதாபநிலை எம் சமூகத்தில் நாளும் அரங்கேறுகிறது.

மேலும் சாமானியரின் மனோ நிலையில் திருமுறைப் பாடல்களைப் பாடத் தெரிந்தமையைப் பெருமையாகக் கருதும் பண்பு காணப்படுவதில்லை. இன்றைய இளையோர்கள் தமக்கு வேட்டி கட்டத் தெரியாது, தேவாரம் பாடத் தெரியாது எனக் கூறுவதைப் பெருமையாகக் கருதும் மாயையுள் உள்ளனர்.

5) திருமுறைகளின் எண்ணிக்கை தொடரப்படவேண்டுமா?

திருமுறைகளின் எண்ணிக்கை பன்னிரண்டுடன் நிறுத்தப்படவேண்டுமா? , தொடரப்படவேண்டுமா? என்பதில் அறிஞர் களிடையே வாதப் பிரதிவாதங்கள் உள்ளன. தெல்லிப்பளைத் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் போன்ற நிர்வாக முன் மாதிரியைக் கொண்ட ஆலயங்களில், முக்கிய வேளைகளில் தேவாரம், பெரிய புராணம், அபிராமி அந்தாதி ஆகிய மூன்று பாடல்களைப் பாடும் வழமையே காணப்படுகின்றது.

முதலாம் இராசராசன் காலத்தில் பதினொன்றாகத் தொகுக்கப்பெற்ற திருமுறைகள் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் பன்னிரண்டாக வளர்ச்சிபெற்றன. ஆயினும் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு மலர்ந்த நிலையிலும் இன்று வரை வளர்ச்சி காணாத நிலையில் காணப்படுகின்றன. இவ்விடியத்தில் சிவஞான போதச்சுத்திரங்களை திருமுறைகளின் எண்ணிக்கை வெறுமை என்பது நம்பிக்கை என்ற கலையாகும்.

கைப் பொருத்தத்தோடு ஒப்பிட்டு அமைதி காண விழைவது நகைப்புக்கிடமானது.

பஞ்சபுராணம் ஓதப்புகுபவர்கள் மேலதிகமாகத் திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரனுழைதி, அபிராமி அந்தாதி முதலிய பாடல்களையும் பாடுகின்றனர். இத்தகைய பாடல்கள் புதிய தொகுப்புக் களுள் அடக்கப்படத்தக்கன. ஆயினும் இவ்விடயங்கள் விரித்து ஆராயப்பட

வேண்டியன.

நிறைவேர

தமிழ் வேதங்களாகப் போற்றப் படும் திருமுறைகள், எமக்கு வழிகாட்டும் அருளாளர்கள் எமக்களித்த மிகப் பெரும் செல்வங்களாகும். கருவறை வரை செல் லத்தக்க தகைமையுடைய திருமுறைகளை ஏற்றுவதும் போற்றுவதும் நம்மவர் கடனாகும்.

உசாவியவை

மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி

ஜகந்நாதன் கி.வா. - திருமுறை மலர்கள் - தொகுதி 1

மகாலிங்கம் - சிவ. - திருமுறைச் செல்வம்

சிவானந்த சர்மா . ப - இது தான் இந்து மதம்

ஜெயராஜ்.இ கம்பவாரிதி - திருமுறைகள் தொடரட்டும் (சிவ தத்துவமலர்)

ஆறுமுகநாவலர். ஸ்ரீலஸ்ரீ - திருத்தொண்டர் பெரியபுராண வசனம்

ஞானசம்பந்தன் அ.ச. (பதிப்பாசிரியர்) - திருத்தொண்டர் புராணம்

(முற்றும்)

இதைக்கூட உச்சரிக்கக் கூட்டாதா

நமக்கு இறைவன் தந்த வாழ்நாள் சிறிது. ஒவ்வொரு நாளாகக் கழிந்து கொண்டே போகிறது. நாம் அன்றாடம் தேதித்தாள் கிழிக்கின்றோமே? தாள் அது? இல்லை நம் வாழ்நாள் பொழுதுவிட்டந்து பொழுதுபோனால், வாழ்நாளில் ஒருநாள் வீணாகிலிட்டது. ஒருநாளைக்கும் தேதித்தாளை நாம் கிழிக்க மாட்டோம். (வாழ்நாள் முடிவு) மனைவி, “தினம் காலண்டரை கிழித்து பற்பொடி மடிப்பீகளே; இன்று கிழிக்கவில்லையே” என்று கூறி அழுவாள். ஆகவே வாழ்நாளை வீழ்நாள் ஆக்கலாமா? இறைவனின் திருநாமத்தைக், கூறக்கூடாதா? ஆயிரம் எழுத்தல்ல, நூற்றுமூத்தல்ல, பத்தெழுத்தல்ல, ஜந்து எழுத்துத்தானே இதைக்கூட உச்சரிக்கக்கூடாதா என்கிறார் இராமலிங்க அடிகளார். ஆகவே நாம் அனைவரும் ஜந்தெழுத்து மந்திரத்தை தினமும் உச்சரித்து நற்கதி பெறுவோமாக.

அன்பரன நூனச்சுடர் வரசகர்களுக்கு

சித்திரைமாத நூற்றாவது ஞானச்சுடர்மலர் தங்கள் கைகளுக்கு கிடைக்காவிடின் நேரடியாக ஆச்சிரமத்திற்கு வருகைதந்து மலரினைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு பணிவுடன் வேண்டுகின்றோம். சிரமத்திற்கு மன்னிக்கவும்.

இந்த உலகம் எந்த மரிதனுக்கும் கட்டுப்பட்டல்ல.

ஆச்சிரம தர்மம் தற்காலம் ஏற்படையதா?

எச். கந்தசுந்தியதாசன் அவர்கள்

இந்து சமயம் 5000 ஆண்டு பழையை வாய்ந்தது என்றாலும் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதது. மனிதனை மனிதனாக மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ் வாங்கு வாழுவைத்து வானுறையும் தெய் வத்துடன் சேர்க்கவல்ல அரிய பல தத்து வங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு இன்று வரை வாழும் நெறியாக- வளரும் நெறி யாகக் காணப்படுகின்றது. இன்றைய விஞ்ஞான உலகமே வியக்கக்கூடிய வகையில் மூலக்கருத்துக்களைக் கொண்டு காணப்படுகிறது. வெறுமனே சந்தியாசம், தெய்வம், முத்தி எனச் சிந்தியாது இவ்வுலக வாழ்க்கை பற்றியும் நன்கு சிந்தித்து, மனிதன் தன் வாழ்க்கையைச் செம்மையடையச் செய்துள்ளது. இதற்கமையவே வர்ணாச்சிரம தர்மக் கோட்பாடு, அவதாரக் கோட்பாடு, கடவுட்கோட்பாடு, சைவநாற்பாதக் கோட்பாடு, கன்மம் - மறுபிறப்புக் கோட்பாடு, முத்திக்கோட்பாடு என்ற பல கோட்பாடுகளையும் இந்துசமயத் திருநூல்கள் எடுத்துப் பேசிவருவதைக் காண்கின்றோம். இந்த வகையில் ஆச்சிரமக் கோட்பாடு என்றால் என்ன? இது இக்காலத்திற்கும் ஏற்படையதா? என்பதைச் சூருக்கமாக ஆராய்வோம்.

ஆச்சிரமம் என்றால் ஒரு தனிமனி தனின் வாழ்வில் வாழுவேண்டிய நான்கு பருவங்களையும் அப்பருவங்களில் கடைப்பிடித்து ஒழுகவேண்டியவற்றையும் கூறுவ

தாகும். அதாவது பிரமச்சரியம் (மாணவர்களை), கிருகஸ்தம் (இல்லறநிலை), வானப்பிரஸ்தம் (துறவுக்கு ஆயத்தமாகும் நிலை), சந்தியாசம் (துறவுநிலை) என்ற நாலு பருவங்களையும் ஒருவன் கடைப்பிடித்து முழு வளர்ச்சியடைந்து ஞானமலர்ச்சி பெற்ற மனிதனாக மாறுவதற்குக் கூறும் வழியாகும்.

முதலாவது பருவமாகிய பிரமச்சரியம் என்பது 20 வயதுக்குட்பட்ட மாணவப்பருவமாகும். 5 வயதில் குருகுலத்துக்குச் சென்று அங்கேயே தங்கியிருந்து 12 வருடங்கள் கல்வி பயிலவேண்டும். இக்காலத்தில் புலன்டக்கத்துடன் கூடிய ஒழுக்கப் பயிற்சிகள் இடம்பெறும். எவ்வித புலன்நுகர்ச்சிகளிலும் மாணவர்கள் ஈடுபடலாகாது. தன் அன்றாட உணவைப் பிட்சையேற்றே உண்ணவேண்டும். செல்வந்தர், ஏழை என்ற வேறுபாடின்றிக் குருவிற்குப் பணிவிடைகள் செய்து வாழுவேண்டும். அதிகாலையில் எழுந்து நீராடிச் சந்தியாவர்தனம், காயத்திரிஜபம் முடித்துக் குருவே பிரமா, குருவே விள்ளு, குருவே மகேஸ்வரன் எனத்தொழுது ஞானத்தந்தையாக மதித்துக் குரு கூறுகின்ற வற்றை ஒழுங்காகக் கேட்டு அத்தியயனம் செய்யவேண்டும். மேலும் அதிகளவில் தேகப்பயிற்சியை மேற்கொள்ளல், குறைவான உணவுண்ணல், வெறுந்தரையிற்படுத்துறங்கல், குருவுக்குச் சேவை செய்தல், தாம்பூலம், மதுபானம், நறுமணப்

ஒரு பொய் பல பொய்களைச் சொல்ல வைக்கும்.

பொருட்கள், சுவையுள்ள உணவு, இறைச்சி என்பவற்றை விலக்கல், காமம், பேராசை, கோபம் ஆகிய உணர்ச்சிகளை அறவேல்து என்பவற்றைக் கடைப்பிடிப் பதோடு வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கற்கத் தகுந்த நூல்களை ஜயந்திரிபறக் கற்றுமுடிக்க வேண்டும்.

குருகுலவாசம் முடிந்ததும் குரு “உன் சந்ததித் தொடர்பு அற்றுப் போகா மலிருக்க நீ கிருகஸ்த தர்மத்தை மேற் கொள்வாயாக” எனக்குறி இதுவரை கற்ற விடயங்களில் மிக முக்கியமான பின்வரும் அம்சங்களை மீள் வலியுறுத்துவார். ஆச் சார்ய தேவோபவ (குருவைத் தெய்வ மாகப் போற்றுக), மாத்துரு தேவோபவ (மாதாவைத் தெய்வமாகப் போற்றுக),

“இல்லவாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றில் நின்ற துணை”

இவை மட்டுமன்றி சிவசிந்தனையோடு நேரியவழியிற் பொருளீட்டி ஒழுங்கான முறையிற் செலவிட வேண்டும். பத்திலொரு பங்கைத் தானதர்மங்கள் செய்யவேண்டும். பிரம்மயக்ஞும், தேவயக்ஞும், பிதிர்யக்ஞும், பூதயக்ஞும், மானுடயக்ஞும் என்ற ஜந்து வேள்விகளைச் செய்யவேண்டும்.

“தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல்தான் என்றாங்கு
ஜம்புலத்தாறு ஓம்பலத்தலை” -திருக்குறள்.

இக்காலத்தில் புதல்வர்களைப் பெற்றுக் கல்வி கற்பித்து, எல்லோருக்கும் திருமணம் செய்வித்தபின், பேர்ப்பிள்ளை பிறந்ததும் அல்லது தன் தலை நரைத்த தும் வானப்பிரஸ்தநிலை வந்தது என உணரல் வேண்டும்.

வானப்பிரஸ்த நிலை என்பது இது வரை காலமும் மனைவி, மக்கள், உற்றார், உறவினர் என்பவர்களுடன் வீட்டில் வாழ்ந்தவர், இவற்றைக் கைவிட்டு வனத் திற்குச் சென்று தனித்திருந்து தானே தனக்குத் தேவையான உணவாக

பித்ரு தேவோபவ (பிதாவைத் தெய்வ மாகப் போற்றுக), அதிதி தேவோபவ (விருந்தினரைத் தெய்வமாகப் போற்றுக), சத்யம் வத (உண்மையைப் பேசுக), தர்மம் சர (தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்க), அன்னத்தை இகழாதே என்பர். பின்னர் சீடன் தனது தகுதிக்கேற்பக் குருத்சனை வழங்கி வணங்கிவிட்டு வீட்டிற்குச் செல்லல் வேண்டும்.

கிருக்ஸ்தம் என்பது இல்லற மல்லது நல்லறமன்று என்பதற்கேற்ப ஒரு தர்மபத்தினியைப் பெரியோர்கள் ஆசியுடன் மணமுடித்து ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என வாழ்ந்துவரும் காலத்தில் மாணவர்கள், வானப்பிரஸ்தர்கள், சந்நியாசிகள் என்ற மூவர்க்கத்தினரையும் பேணவேண்டும்.

“இல்லவாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்

நல்லாற்றில் நின்ற துணை”

வனத்தில் இலை, காய், பழம், கிழங்கு என்பவற்றைப் பெற்றுப் பசித்திருந்து ஒருவேளை மட்டும் உண்டு, ஓரிடத்தில் அமர்ந்திருந்து வேதம் (ஆரணியகம்) சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் போன்றவற்றைப் படித்துச் சிவனது நாமங்களை உச்சித்து அட்டாங்க யோகங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

இறுதிநிலை சந்நியாசம் ஆகும். அதாவது துறவு வாழ்க்கையாகும். இந்நிலையில் தனது சகல உடைமைகள், சாதிப்பெருமை, சமஸ்காரம், சடங்குகள்,

உற்சாகம் இல்லாமல் எதையும் சாதிக்க முடியாது.

தேசப்பற்று என்பனவற்றைத் துறந்து தனி மையில் சிவதியானத்தில் இருந்து சிவ னைக் கண்டு தினைக்கவேண்டும். ஒரு சந்நியாசி விருப்பு, வெறுப்பு, அவா, அகங்காரம், காமம், குரோதம், கோபம் நீங்கி எல்லா உயிர்களினதும் மேம்பாட்டிற் காகத் தியானிக்கவேண்டும். (சர்வே ஜனகா சுகினோ பவந்து) எல்லா உயிர் களிலும் சிவனைக் காணவேண்டும். இவனே இலட்சிய மனிதன். இவ்வாறு இருக்கும்போது மலங்கள் நீங்கிச் சத்திநி பாதத்திற்குப்பட்டு முத்தியைப் பெறுவான்.

தற்காலம் ஆச்சிரம வாழ்க்கை பொருந்துமா என்றால் முற்றுமுழுதாக ஒதுக்கியும் விடமுடியாது. பெருமளவுக்குப் பொருந்தும் என்பதே சரியானது. மாணவ நிலையிற் குருகுலத்திற்குச், செல்லாது பாடசாலைக்குச் செல்கின்றார்கள். பிட்சை யேற்காது வீட்டில் உண்கிறார்கள். ஆனால் 13 வருடம் புலனடக்கிக் குருவுக் குக் கீழ்ப்படிந்து கறகத்தகுந்த நூல்கள் அனைத்தையும் கற்றே முடிக்கவேண்டும். இன்று மாணவப்பருவத்தில் கல்வியைத் தவிர்த்துக் காமக் குரோதங்களுக்குட்பட்டுக் கல்வியில் இடைவிலகுகிறார்கள். அற ஒழுக்கங்களிற் சரியான முறையிற் பயிற்சி பெறுவதில்லை. ஏட்டுக்கல்வியை வாழ்க்கையிற் பயன்படுத்தாது பிற்காலத் திலும் பஞ்சமாபாதகங்களை மேற் கொண்டு சமுகத்திற் குற்றவாளியாகின்றனர்.

கிருகஸ்தம் என்பது தர்மம் என நினைக்காது புலனுணர்வுகளுக்கே முதலிடம் கொடுத்துச் சொத்துச் சேர்ப்பதிற்

கவனம் செலுத்துவதாற் சமுதாயத்தைப் பேணுவது குறைந்துள்ளது. நஃசமுதாயம் உருவாகவேண்டும் என்றால் இன்றும் ஆச்சிரமதர்மம் பேணப்பட வேண்டும்.

வானப்பிரஸ்த, சந்நியாசநிலை என்பது இன்றும் காணப்படுகின்றது. இமய மலைச் சாரலில் அனேக துறவிகள் காணப்படுவதோடு ஆதீனங்கள், மடங்கள், கோவில்கள், இராமகிருஷ்ணமிசன் போன்ற நிறுவனங்கள் எனப் பல்வேறு இடங்களிலும் துறவிகள் வாழ்ந்து பற்றினைக் குறைத்துப் பதி, பச, புண்ணியங்களைச் செய்து முத்தியடைகின்றார்கள். மறுபுறம் வீடுகளில் வாழ்வார்களானால் பெரும் பாலும் பிள்ளைகள், பேர்ப்பிள்ளைகளி னால் அடக்கி ஒடுக்கி வைக்கப்படுவதோடு அவர்களுக்குப் பணிவிடைகள் செய்யக் கூடிய நிலைக்கும் ஆட்டட்டு மனமுடைவர். வாழ்வின் இலட்சியத்தையும் பெறாது பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றார்கள்.

இவ் ஆச்சிரம வாழ்க்கையைச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற படிநிலைகளோடு இணைத்து வாழ்வது சமுகத்திற்கும் தனக்கும் மேன்மையைத் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே, ஆச்சிரம தர்மம் என்பது அதன் பரிமாணம் சற்றுமாறினாலும் இன்றும் எல்லோரும் கடைப்பிடிக்கத் தகுந்ததாகவே உள்ளது. இதொல் மனிதன் சமுதாயத்தில், கெளரவத்தோடு வாழ்வதோடு, அரிதாகிய மனிதப்பிறவியின் பயணையும் பெற்று இறைநிலை அடையவும் முடியும் என்றே கூறலாம்.

-சுபம்-

புகழை மறைத்துக்கொள்

தன்புகழ் வெளியே தெரியாமல் மறைத்தால் அவன் புகழை கடவுள் மூன்று உலகங்களிலும் வால்போஸ்டர் போட்டு டட்டுவார்.

நிகழ்காலம்போல நல்லநேரம் வேறு வாய்க்காது.

சித்தர்கள்ன் சமயநூல்

சிவந்துமிழ்விந்துகர் சிவ மகாவிங்கம் அவர்கள்

சித்தர்கள் மரணத்தை வென்று நீண்டநாள் வாழும் கலையை அறிந்திருந்தனர். உடல் நலத்தோடு இளமைப் பொலிவோடு வாழ அற்புதமான மருந்து களைத் தயாரித்தனர். சாவா மருந்தாகப் பயன்படும் பச்சிலை மூலிகைகளை அறிந்து பயன்படுத்தினர் பிணிதீர்க்கும் மருந்துகளைச் செய்தனர். உயிர்கள்படும் துயரத்தை ஒழித்தலே தம் பிறவிப் பெருங்கடன் என்ற நினைப்போடு பிணிதீர்க்கும் பணியிலே அவர்கள் காட்டிய முழுத்திற முனைப்பே சித்தமருத்துவச் செல்வமாக வளர்ச்சி அடைந்தது.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்தேன்
உடம்பினுக்குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டானென்று
உடம்பினை யானிருந்து ஓம்புகின்றேனே

என்ற திருமந்திரப்பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

மானிடப்பிறவி அரியபிறப்பு என்பதையும், இத்தகைய அற்புதமான அரிய உடலைச் சிலர் காமக் களியாட்டங்களில் ஈடுபட்டுப் பாழாக்கி விடுகின்றனர் என்பதை ஊத்தைச் சடலம் என்று எண்ணாதே - இதை உப்பிட்ட பாண்டம் என்று எண்ணாதே

எனச் சித்தபுருஷராகிய கொங்கணர் பாடுகின்றார்.

மனத்தாய்மையின் அவசியத்தை சித்தர்கள் தங்களுடைய பல பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். மனமாசின்மை தான் உண்மையான அறும் என்பது இவர்களின் கருத்தாகும். “மனமது செம் மையானால் மந்திரம் செபிக்க வேண்டா” என அகத்தியர் ஞானப்பாடலில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. மனம் தாய்மை இன்றிச் செய்யும் தெய்வவழிபாடு பயன்தராது.

பொய், களவு, கள், காமம் ஆகியவை மனித இனத்தை நாசமாக்கி வீழ்த்தி விடும். “கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்ற வாழ்க்கை பயன்றது எல்லாம் வல்ல எங்கும் நிறைந்த இறை வனை மனம்,வாக்கு, காயம் ஆகியவற்றால் திரிகரண சுத்தியுடன் போற்ற வேண்டும். அன்பு, இரக்கம், தொண்டு ஆகியவற்றைக் கொண்டு வாழ்பவர்களின்

வாழ்க்கையின் விதிமுறைகளே மதம்.

வாழ்வே சிவவாழ்வு, தவவாழ்வு என்பதைச் சித்தர்கள் மக்களுக்கு உணர்த்தி வைத்தார்கள். மனம் அடங்கினால் முத்தியும் சினம் அடங்கினால் சித்தியும்

மனமென்னும் மாடு அடங்கில் தாண்டவக்கோனே - முத்தி
வாய்த்ததென்று எண்ணேடா தாண்டவக்கோனே
சினமென்னும் பாம்பு இறந்தால் தாண்டவக்கோனே யாவுஞ்
சித்தியென்றே நினையேடா தாண்டவக்கோனே.

சித்தர்கள் யாவரும் மனிதனேயம் மிக்கவர்கள். சாதி சமய வேறுபாடு அற்றவர்கள் சமரச சன்மார்க்கத்தைப் போற்றுபவர்கள், போலிச் சடங்குகளையும் பொருளாற்று செயல்களையும் மூடநம்பிக்கைகளையும் கண்டிப்பவர்கள். தத்துவங்களைக் குப்பை என்றும் வேத சாத்திரங்களைப் பொத்தல் என்றும் வாலைசாமி பாடுகின்றார்.

தத்துவக் குப்பையைத் தள்ளுங்கடி - வேத
சாத்திரப் பொத்தலை மூடுங்கடி

ஸம்த்துச் சித்தர்கள்

இலங்கையைச் சிவபூமி எனத் திருமுலநாயனார் அழைத்தார். சிவபூமி யாகிய இலங்கையில் யாழ்ப்பாணம் முருகப்பெருமானுடைய அருளாட்சிக்கு உட்பட்ட பிரதேசம் ஆகும். அன்னதானக் கந்தனாக சந்திதிமுருகன் ஆலயமும், அலங்காரக் கந்தனாக நல்லூர் முருகன் ஆலயமும் அபிஷேகக் கந்தனாக மாவிட்டபூரம் முருகன் ஆலயமும் காணப்படுகின்றன. இந்த ஞானபூமியிலே பல சித்தபுருஷர்கள் நடமாடித் திரிந்தார்கள். கடையிற்கவாமிகள் ஸம்த்துச் சித்தர் பரம் பரையின் மூலவராகக் காணப்படுகின்றார்.

தென்னிந்தியாவின் காநாடக மாநிலத்தில்

பெரியகடை நாதன் பித்தன் திருக்கோலம்
கரியவர்ணச் சீலை கருந்தோலன சால்வை
துரியாதீதப் பொட்டுத் துலங்க நடை மெட்டுச்
சரியாயறிந் தேத்தித் தழைத்தாட்படுவீரே

கடையிற் சுவர்மிகளின் சிஷ்யர்களில் ஒருவராகிய செல்லப்பா

கடைக்கும் என்பதை இடைக்காட்டுச் சித்தர் பின்வரும் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

பங்களூரில் நீதவானாக இருந்த கடையிற் சுவாமிகள் முத்தியானந்தர் என்னும் தீசா நாமத்தைப் பெற்றிருந்தார். கடையிற் சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணம் பெரிய கடைப் பிரதேசத் தையே வதிவிடமாகக் கொண்டிருந்தார். இதனால் மக்கள் அனைவரும் இவரைக் கடையிற் சுவாமிகள் என்று அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். சுவாமிகளின் தெய்வீகத் திருக்கோலம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை இவருடைய சீடர்களில் ஒருவராகிய குழந்தைவேற் சுவாமிகள் பின்வரும் பாடலின் ஊடாக விளக்குகின்றார்.

காலம் தவறாமை தொழிலின் ஆத்மாவாகும்.

தேர்ந்து எடுத்து வாழ்ந்து வந்தார். செல்லப்பா சுவாமிகளால் ஆட்கொள்ளாப் பட்டு அருள் செய்யப்பட்ட ஞானச் செல் வராக யோகர்க்வாமிகள் மினிரந்தார். நல்லைக் கந்தனுடைய திருவருளும் செல்லப்பா சுவாமிகளின் குருவருளும் ஒருங்கே கிடைக்கப்பெற்ற யோகர்க்வாமிகள் நல்லூரான் மீது பாடிய பாடல்கள் முருகப்பெருமானின் திருவருளை அனை

நல்லூரானைக் கும்பிட்டு நீ பாடு - அதனாலே

நாட்டிலுள்ள பிணிகள் ஒடும்

என யோகர்க்வாமிகள் நற்சிந்தனைப் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

அழுத்து திருச்செந்தார் எனப் போற்றப்படும் சந்திதி முருகனின் ஆலயச் சூழலில் பல சித்தபுரஷர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இன்றும் வாழ்கிறார்கள். நடமாடும் கோயிலாகத் திரிந்த சித்தபுரஷர்களின் அருட்பார்வைக்கு உட்பட்டு பல மக்கள் தமது உடற்பிணியும் உள்பிணியும் நீங்கினார்கள். மௌனகுருகடவுள் சுவாமிகள், தவத்திரு முருகேசுவாமிகள் போன்ற பல சித்தார்கள் இந்தஞானபூழியிலே நடமாடித்திரிந்தார்கள். சந்திதிக்கு வரும் அடியார்கள் அனைவரினதும் பசிப்பினி போக்குவதற்கு ஆலயச் சூழலில் பல அன்னதான மடங்கள் இருந்து பணியாற்றி வந்தன. சந்திதி முருகனை அன்னதானக் கந்தன் என்றே அடியார்கள் அன்போடு வணங்கி வந்தார்கள். தவயோகியாகிய யோகர்க்வாமிகள் சந்திதி ஆலயச்சூழலில் “சோறு மணக்குதா” என்று அடிக்கடி கூறுவார் என யோகர் சுவாமியின் சீடர்கள் கூறிவருகிறார்கள்.

அண்மையிலே சந்திதியானின் திருவடித் தாமரையிலே இணைந்து

வருக்கும் உணரவைக்கும் ஞானப்பாடல் களாகக் காணப்படுகின்றன. நமது சொந்த வாழ்வில் ஏற்படும் துன்பங்கள் நீங்கு வதற்கு மாத்திரம் அல்லாது நமது நாட்டைப் பீடித்திருக்கும் யுத்தமேகங்கள் நீங்குவதற்கும் சாந்தியும் சமாதானமும் நமது நாட்டில் ஏற்படுவதற்கும் நல்லுரானை வணங்கி உள்ளாம் உருகிப் பாட வேண்டும் என்பதனை

கொண்ட சித்த புருஷராகிய முருகேசுவாமிகளை பிரபஞ்சக் குஞ்சகளாக அலைந்துதிரியும் நம்மில் பலரும் தரிசிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தோம். தீராதநோயினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களில் பலர் முருகேசுவாமிகளிடம் சந்திதியானின் திருநீற்றையும் தலவிருட்சமாகிய பூவரசம் இலையையும் பக்தியுடன் பெற்று தம்மைப் பீடித்த பிணிகள் அனைத்தும் நீங்கப்பெற்றார்கள்.

போர்க் காலச் சூழலினால் சந்திதியிலே இயங்கிவந்த பல அன்னதான மடங்கள் சேதமடைந்து விட்டன. பசிப்பினி போக்கும் மருத்துவனாகிய சந்திதியான் ஆனந்த ஆச்சிரிமத்தை நடாத்திய மயில் வாகனம் சுவாமிகளின் சிவ்யராகிய மோகனதாஸ் சுவாமிகளின் அகத்திலே வீற்றிருந்து அருளாட்சி செய்கிறான். சந்திதியான் ஆச்சிரிமம் அழுதசுரபி போல சந்திதியை நாடிவரும் அடியார்கள் அனைவருக்கும் உணவளித்துவரும் பெரும் பணியைத் தொடர்ந்து பல வருடங்களாகச் செய்து வருகிறது.

மக்களிடம் ஆத்மீக விழிப்

எந்த விவேகமும் மௌனத்திற்கு ஈட்டல்ல.

புணர்வை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற பெரு நோக்கோடு ஞானச்சுடர் என்ற சஞ்சி கையை 1998ஆம் ஆண்டு ஜூன்வரி மாதம் முதல் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தினர் வெளியிட்டு வருகிறார்கள். ஒன்பதாவது ஆண்டில் வீறு நடைபோடும் ஞானச்சுடரின் நூற்றாவது மலரினை சிறந்ததொரு ஆய்வு மலராக வெளியிடுகின்றார்கள். அன்ன தானப்பணி, ஆத்மீகப்பணி, சமுதாயப் பணி எனப் பன்முகப்பட்ட பணிகளைச் செய்துவரும் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தின் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் யாராலும்

நடைபெறவில்லை. பேசும் தெய்வமாக நின்று பேரருள் புரிகின்ற சந்திதிவேலவன் பலரைக் கருவியாகக் கொண்டு செயற் படுத்துகிறான். சரணம் சரணம் சந்திதி வேலே சரணம் எனத் தன்னைச் சரன் அடையும் அடியார்கள் அனைவரையும் யாமிருக்கப் பயம் ஏன்? என்று காத்தருளே கின்றான். சந்திதியானின் அருள் இருந்தால் நாளும் கோளும் நமனும் நெருங்க முடியாது. சகல செல்வயோகமிக்க பெரு வாழ்வுடன் தகமை சிவஞானமுத்தி பரகதி யும் தந்து அருளுவான். (முற்றும்)

கடன் படரமல்

ஒரு முறை, இலண்டனை ஆண்ட மகாராணி, இந்தியாவுக்குச் சக்கரவர்த்தினியாய் இருந்த விக்டோரியா அம்மையார் ஒரு கடையில் சாமான் வாங்கினார்கள்.. கையில் இருந்த பணத்தைவிடச் சாமான்கள் வாங்கிய தொகை அதிகமாக இருத்து.

கடைக்காரனோ, “அரண்மனைக்குச் சென்று பணம் அனுப்புங்கள்” என்றான். மகாராணி, கையில் இருந்த பணத்துக்கு ஏற்ற அளவில் சாமான்கள் பெற்றுக்கொண்டார்கள். கடனாக வாங்கக்கூடாது என்று கருதினார்கள்.

ஆகவே, கடைக்காரன் கடன் தருகின்றான், என்று எண்ணி விருப்பம்போல் தேவைப்பட்டதையும், தேவைப்படாததையும் அள்ளிக்கொண்டு வரக்கூடாது. சிலர் துணிக்கடையில் கடன், நகைக்கடையில் கடன், பலசரக்குக்கடையில் கடன், இப்படி இறைவன் எங்கும் இருப்பதுபோல் கடன் எங்கும் இருக்கும்படி வாங்கி மனநிம்மதியை இழக்கின்றார்கள்.

கடன் பட்டுக் கலங்குகின்றவர்களைப் பார்ப்பதுவே ஒரு பரிதாபமான காட்சி, அதனால் இனியவை நாற்பது என்ற சங்க நூல் “கடன்பட்டு வாழாமை காண்டல் இனிதே” என்று கூறுகின்றது. அறிவுடையவர்கள் கடன்படாமல் வாழ முயற்சி செய்ய வேண்டும். இது மனிதர்களாகிய எமக்கு கூறும் நல்ல ஒரு அறிவுரையாகும். இதை அனைவரும் ஒழுகி நடந்தால் மேன்மையுறுவோம்.

நானையத்தைப் போன்றதோர் பரம்பரைச் சொத்தில்லை.

திருமந்திரம் காட்டும் வாழ்வியலும் தத்துவமும்

செஸ்வன் து. சுகந்துவ் அவர்கள்

உலகப் பெருமதங்களில் ஒன்றாகவும் உலகில் தோன்றிய முதல் சமயமாகவும் காணப்படுகின்ற சனாதன தர்மமாகிய இந்து சமயத்தில் காலத்துக்காலம் பக்தர்கள், சித்தர்கள், ஞானிகள் எனப்பலர் தோன்றி எமது சமயத்தை வளம்படுத்தினார்கள். நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், வடநாட்டுப்பக்தி நெறியாளர்கள் போன்றோர் பக்தர்களாகவும் சங்கரர், இராமானுஜர், மத்துவர், மெய்கண்டார் போன்றோர் தத்துவ ஞானிகளாகவும் பதினெண் சித்தர்கள், நவநாதசித்தர்கள், ஈழத்துச் சித்தர்கள் போன்றோர் சித்தபுருஷர்களாகவும் திகழ்ந்தார்கள். தவயோகி திருமூலநாயனார் சித்தபுருஷர்கள் அனைவரும் மூலவராய்த் திகழ்ந்தனர். இதனைத் தாயுமான சவாமிகள் “மூலன் மரபில் வந்த வித்தக சித்தர் கணமே” எனத் தனது பாடலிற் குறிப்பிடுகின்றார். சித்தபுருஷர்கள் அட்டமாசித்திகளும் கைவரப் பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். கடவுளைக்காண முயல்பவர்கள் பக்தர்கள் எனவும் கடவுளைக் கண்டு தெளிந்தவர்கள் சித்தர்கள் என்றும் சித்தர்களுக்கு வரை

“நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறை மொழிதானே மந்திரம் என்ப”

தமிழ் இலக்கணநூலாகிய தொல்காப்பியம் மந்திரத்திற்கு விளக்கம் அளிக்கின்றது.

வயதிலே முதிர்ந்தவர்களைப் பார்த்து வயதினிலே குறைந்தவர்கள் நையாண்டி செய்கிறார்கள். என்னி நகையாடுவர். வாக்குமாறிப் போய்விட்டது என்று ஏதோ ஏதோ எல்லாம் பேசிக்கொள்கிறார்கள் காவோலை விழக்குருத்தோலை சிரிக்கிறது

திறமைப்பாடு பெறு தேவைப்பாடு கொடு.

என்ற பழமொழி. இதனை உணர்த்துகிறது. இளமையிலே உயிரைக் கொடுக்கிறேன் என்று கூறுபவர்கள் முதுமையிலே உயிரை எடுக்கிறேன் என்று நிற்பார்கள்.

விரும்புவர் முன் என்னை மெல்லியள் மாதர்

கரும்பு தகர்த்துக் கடைக்கொண்ட நீர்போல்

அரும்பொத்த மென்முலை ஆயிழழையாக்கு

கரும்பொத்துக் காஞ்சிபுரங்காயும் ஒத்தேனே.

எனத் திருமந்திரம் இதனை உணர்த்துகின்றது.

முற்பகல் செய்யப் பிற்பகல் விளையும் என்பது நம்மவர் முதுமொழியாகும். ஓவ்வொரு தாக்கத்திற்கும் சமமானதும் எதிரானதுமான மறுதாக்கம் உண்டு. “தமத்தைக் காத்தவனை அது காக்கும் கொன்றவனை அது கொல்லும்” என்றே இந்துதார்ம சாஸ்திரநூல்களும் கூறுகின்றன. கற்புநெறியில் வாழும் பத்தினிப் பெண் ஈசனுடைய அடியவர்கள் கற்றறிந்த மேதைகள் மனம் நோகத் தீமை செய்தால் தீமை செய்பவருடைய உயிரும் உடைமையும் ஒரு வருடத்துக்குள் அழிந்துவிடும் என்பதைத் திருமந்திரம் காட்டுகின்றது.

பத்தினி பக்தர்கள் தத்துவ ஞானிகள்

சித்தம் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவர்

அத்தமும் ஆவியும் ஆண்டொன்றின் மாண்டிடும்

சத்தியம் ஈது சதாநந்தி ஆணையே

தினசரி வாழ்க்கையில் ஓவ்வொருவரும் செய்யவேண்டிய அடிப்படை அறங்களைப் பற்றித்திருமூலர் விளக்குகிறார். இறைவனுக்கு ஒரு பச்சிலையை எடுத்து அரச்சனை செய்வது, பசுவுக்கு ஒருபிடி தீளிகொடுப்பது பிற்றுக்கு ஒரு பிடி உணவைத் தானமாகக் கொடுப்பது மற்றவர்களிடம் இனிய அன்பான வார்த்தைகளைப் பேசுவது அடிப்படை அறங்களாகும்.

யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கொரு பச்சிலை

யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கொரு வாயுறை

யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போது ஒரு கைப்பிடி

யாவர்க்குமாம் பிற்றுக்கின்னுரை தானே.

என்று தவயோகியின் தமிழ் மந்திரம் கூறுகின்றது. திருமந்திரம் ஒழுக்கத்தை உபதேசிப்பதோடு ஆன்ம நாட்டத்திற்கும் ஞானத்தோடு இணைந்த பக்தி வாழ்க்கைக்கும் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கும் வழிகாட்டுகின்றது.

தரயும் சேயும்

பிறந்த குழந்தை இவள் தாய் என்று நினைக்கும்படியான அறிவு பெறுவதில்லை. இது என் குழந்தை என்று அன்னை நினைத்து அரவணைக்கிறாள். பின்பு குழந்தை சிறிது அறிவு விளக்கம் பெற்று இவள் என் தாய் என்று நினைத்துத் தாயிடம் ஒடுக்கின்றது. இதுபோல் உலகிற்குத் தாயும், தந்தையுமாகிய இறைவன் உயிர்களை நினைக்கின்றான். பின்னர் உயிர்கள் இறைவை நினைத்து நற்கதி அடைகின்றனர்.

நல்ல மகனாயியும் நல்ல ஆரோக்கியமும் ஒரு மனிதனின் சிறந்த சொத்துக்கள்.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருப்புகழும் கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் பொருங்கையும்

S.S. றஜ்நந்தரன் அவர்கள்

சயந்தனின் கரமழும் கண்ணிழந்த கரகழும்

குருபன்மனை வதம் செய்து தேவார்களைச் சிறையீட்டார் முருகப்பெரு மான். சிறையில் அவர்கள் வாடியபோது தேவேந்திரன் மகனாகிய சயந்தனின் கண வில் தோன்றி அருள் புரிந்தார் ஆறுமுகப் பெருமான்.

இராமபிரான் வனவாசம் புரிந்த காலத்திலே சித்திரகூட மலையின் வடகிழக்குப் பாகத்திலே மந்தாகினி எனும் நதிக்கு அருகில் உறைந்து வருவாராயினார். அப்பகுதியில் பழங்களும், கிழங்குகளும், நீரும், நறுமணம் வீச்கின்ற பலவகைப் பூக்களும் நிறைந்து காணப்பட்டன. வண்டுகள் பாட, குயில்கள் கூவ, மயில்கள் ஆட என்று அவ்விடமானது மனத்துக்கும், கண்களுக்கும் நல்லின் பத்தை அள்ளிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஓரு நாள் அவ்வனத்தில் இலக்குவர் காவல் புரிய இராமபிரான் சற்று இளைப்பினால் சீதாபிராட்டியாரின் மடியிலே தலை வைத்துத் துயில் வாராயினார். அப்போது அவ்வழியாற் சென்ற சயந்தனானவன் சீதாபிராட்டியின் அழகைக்கண்டு அவர் மேல் காழுந்தான். காமத்தீயால் அறிவு கெட்ட சயந்தன் சீதாபிராட்டியாரின் திருமேனியை எப்படியாவது தீண்டி விடவேண்டும் என எண்ணிக் காகவுஞ் எடுத்தான். அக்காகம் பிராட்டியாரின் தனங்கள் புண்படுமாறு பலமுறை கொத்தியது. அதனால் அவரின்

தனங்களில் இருந்து உதிரம் வழிந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்த இராகவன் முகத்தின் மேல் சிந்தியது. கண்விழித் தெழுந்த இராமபிரான் “எவ்வாறு உதிரம் சிந்தியது” என வினவ, பிராட்டியார் மரக்கிளையொன்றிலிருந்த அக்காகத் தைக்காட்டி “அக்காகம் என் தனங்களைக் கொத்தியதால் ஏற்பட்டது” என்றும் “தங்கள் உறுக்கத்தைக் கலைக்காதிருக்கவே உடனே தங்களை எழுப்பவில்லை” என்றும் கூறினார்.

கோபமுற்ற இராமபிரான் ஒரு தருப்பைப் புல்லை எடுத்து “காதும்” என்றும் கூறி அக்காகத்தின் மேல் ஏவி விட்டார். “வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்” என்றபடி அப்புல்லானது காகத் தைக் கொல்வதற்கு விரட்டியது. காகவுரு கொண்டவனான தேவேந்திரனின் மகனான சபந்தனானவன் பயந்து நடுங்கினான். அவ்வஸ்திரத்துக்கு அஞ்சிக் கூற்றுவன், தேவேந்திரன், நான்முகன் ஆகியோரிடம் தஞ்சமடைந்தான். பயனில்லை. சிவபெருமானைத் தஞ்சம் புகுந்தான். சிவமூர்த்தி “எங்கு குற்றம் புரிந்தனையோ அவ்விடமே சென்று முறையிடு. இராமபிரான் தண்ணெருள் புரிவார்” என்று பகாந்தார். உடனே சயந்தன் சீதாபதியினுடைய திருப்பாதங்களிலே சென்று வீழ்ந்து வணங்கி “அபயம் அபயம் இருக்காதா?” என்று புலம்பினான். அவன் மீது இரக்கம் கொண்ட இராமபிரான் “காகமே கலங்கவேண்டாம்.

முகமலர்ந்து உபசரிப்பதே நல்விருந்து.

தஞ்சமடைந்தவனைக் காப்பது எங்கள் குலநெறி. ஆகையால் நின் உயிரைத் தந்தோம். ஆனால் பிற்னமனையைத் தீய எண்ணத்துடன் பார்ப்பது தவறு. நீலோ சீதாபிராட்டியாரைக் காமத்துடன் தீண்டி விட்டாய். எனவே, எனது அஸ்திரத்துக்கு

சித்திரகூட டத்திருப்பச் சிறுகாக்கை முலைதீண்ட
அத்திரமே கொண்டெறிய அனைத்துலகுந் திரிந்தோடி
வித்தகனே இராமாவோ நின்னபய மெந்றழைப்ப
அத்திரமே யதன்கண்ணை யறுத்ததுமோ ரடையாளம்.

எண்ணில்லா மனத்துயர்களோடு யாம் பூவுலகில் வாழ்கிறோம். அத்துயரெல்லாம் முருகப்பெருமானின் ஆறு திருமுகங்களைக்காணவே பறந்தோடி நலங்கள் கிடைக்கும் என்கிறார் அருணகிரிநாதப்பெருமான்.

“ஆதியொடு அந்தம் ஆகிய நலங்கள் ஆறுமுகம்”

“வாதினை யடர்ந்த” -திருப்புகழ்.

“அகம் மேவும் படர்கள் முழவதும் அகன்று
அரிவையர்கள் தொடரு மின்பத்” -திருப்புகழ்

இவ்வாறாக எமது மனக்குறையைத் தீர்ப்பவனாகிய குருமலைக் கந்தனைக் கீழ்வரும் பாடலில் பின்வருமாறு வேண்டுகிறார் அருணகிரிநாதப் பெருமான்.

“சிவகுமாரனே! வள்ளிமணாளனே! திருமால்மநூகனே! தேவர்சிறைமீட்டு மயில் மீது வரும் இளம் பூரணரே! சுவாமிமலையில் வீற்றுள்ளவரே! சூரணும் கடலும் அழியவேலை விடுத்தவனே! இயமபயம் நீக்கி உனது திருவடி அருளைத் தருவீரே!”

பாடல்

பாதி மதிநதி போது மணிச்டை	
நாத ராுளிய	குமரேசா
பாகு கனிமொழி மாது குறுககள்	
பாதம் வருடிய	மணவாளா

காது மொருவிழி காக முற அருள்	
மாய னரிதிரு	மருகோனே
கால னெனையணு காம லுனதிரு	
காலில் வழிபட	அருள்வாயே

ஆதி அயனொடு தேவர் சுரருல	
காஞம் வகையுறு	சிறைமீளா
ஆடு மயிலினி லேநி யமர்கள்	
குழ வரவரு	மிளையோனே

மனத்தின் கிருளே அறியாமை.

குத மிகவள் சோலை மருவுசு
 வாமி மலைதனி லுறைவோனே
 சூரனுடலற வாரி சுவற்றிட
 வேலை விடவல் பெருமாளே

பொருஞ்சுரை

பாதி மதி நதி போதும் அணிச்சட
 நாதர் அருளிய குமர ஈசா

தேய்ந்த சந்திரனையும், கங்கா நதியினையும், கொன்றை முதலிய மலர்களையும்
 சூடியள்ள சடையை உடைய தனிப்பெரும் தலைவராகிய சிவபெருமான் தந்தருளிய
 குமரக்கடவுளே! முழுமுதற்கடவுளே!

பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
 பாதம் வருடிய மணவாளா
 கற்கண்டினையும் பழங்களையும் சேர்த்த பாகைப் போன்ற இனிய பேச்சைக்
 கொண்ட வள்ளியம்மையின் திருப்பாதங்களைப் பிடித்து வணங்கிய கணவரே!

காதும் ஒரு விழி காகம் உறை அருள்
 மாயன் அரிதிரு மருகோனே
 காகவடிவில் வந்த சயந்தனைக் கொல்ல ஏவிய கணையைத் தடுத்து ஒரு
 கண்ணைக் காகத்திற்கு வழங்கி அருள்புரிந்த மாயாவினோதரும், பாவங்களை
 நீக்குபவருமாகிய நாராயண மூர்த்தியின் திருமகனே.

காலன் எனை அனுகாமல் உனது திரு
 காலில் வழிபட அருள்வாயே
 இயமன் என்னைப் பற்றும் பொருட்டு நெருங்காதவாறு தேவீருடைய
 திருவடிக்கமலங்களைத் தொழுது உய்யமாறு திருவருள் புரிவே!

ஆதி அயன் ஒடு தேவர் சூர் உலகு
 ஆஞ்சும் வகை உறு சிறைமீளா
 படைப்புத் தொழிலின் பதியாகிய பிரம்மக் கடவுளுடன் ஏனைய தேவர்களும்
 தேவலோகத்தை பண்டைக் காலம்போல் மீண்டும் அரசாஞ்சமாறு சூரபன்மனால்
 சிறையிடப்பட்டவர்களை மீட்டு!

ஆடு மயிலினில் ஏறி அமர்கள்
 குழ வர வரும் இளையோனே
 நடனம் புரிகின்ற மயில்வாகனத்தில் எழுந்தருளித் தேவர்கள் புடைகுழ வருகின்ற
 பதறிச் செய்த காரியம் சிதறிக் கெட்டுப் போகும்.

என்றும் மாறாத இளமையுடையவரே!

குதம் மிக வளர் சோலை மருவு
சுவாமி மலைதனில் உறைவோனே

மாமரங்கள் நன்றாக வளர்ந்து சோலைகளாகச் சூழந்துள்ள சுவாமிமலைத் திருப்பதியில் வாழ்கின்றவரே!

குரன் உடல் அற வாரி சுவற்ட
வேலை விட வல பெருமாளே

குருபன்மனுடைய உடலானது இரண்டாகப் பிளந்து போகவும், கடலானது வற்றிப் போகவும் வேற்படையை விடுத்தருளிய பேராற்றலுடைய பெருமைக்க இறைவனே!

தேசத்தில் நூற்றாண்டு காணும் சுடரேவாழி!

அகிலமூலாம் போற்றிடும் சுடரே வாழி
ஆயிரமாயிரம் பணிகளை விளக்கும் சுடரேவாழி
வியந்திடும் ஆன்மீகம் பரப்பிடும் சுடரேவாழி
விடியலைத் தேடிடும் சுடரேவாழி

சந்தியான் அருளாலே மலரும் சுடரேவாழி
சைவமும் தமிழும் காக்க எழுந்த சுடரேவாழி
எண்ணியதைப் படைக்கின்ற சுடரேவாழி
ஆழ்த்தின் இணையற்ற ஞானச்சுடரேவாழி

எழுச்சியின் திறவுகோலான சுடரேவாழி
எண்ணத்தின் நாற்றங்காலான சுடரேவாழி
விழிப்புற்ற சைவத் தாயகத்தின் சுடரேவாழி
விடிவெள்ளித் தூதாய் வரும் சுடரேவாழி

மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்த எழுந்த சுடரேவாழி
மண்ணுலகெலாம் பரவிடும் சுடரேவாழி
தேனினுமினிய சேதிகளைத் தாங்கும் சுடரேவாழி
தேசத்தில் நூற்றாண்டுகாணும் சுடரேவாழி

மதுரகவி காரை எம்.பி. அருளானந்தன் J.P

தவறான வழியில் சம்பாதித்தால் தவறான வழியில் சௌலாகும்.

“நூறாகும் மலராகிப் பேராகும் நூனச்சுடர்”

திரு கெ. எஸ். சிவநானநாராஜா அவர்கள்.

இவ்வுலகத்திலே, ‘பயன்கருதாது சீராக நடைபெறுகின்ற தருமகாரியங்கள்’ பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் ஆச்சிரமம்தான், தொண்டை மானாறு சந்நிதியான் ஆச்சிரமம். இந்த ஆச்சிரமத்தை மெருகூட்டுவது சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவை என்ற கட்டமைப்பு. இவை யாவற்றையும் இயக்குபவர், தன்னை ஒருபோதும் இனங்காட்டாத சுவாமிகள் மோகனதாஸ் அவர்கள். சுவாமிகளுக்கு வழிகாட்டிய குருவாக அமைந்தவர்கள் மயில்வாகனம் சுவாமி களும், முருகேசு சுவாமிகளும் ஆவார்கள். இவர்கள் யாவருக்கும் ஞானகுருவாக அமைந்த பெருமான் செல்வச்சந்திதி முருகப்பெருமான். அந்த முருகப்பெருமானின் கிருபா கடாட்சமே நூனச்சுடர் மாத இதழ். அந்த இதழ் நூறாக மலர் கிறது. சைவசமயத்தவர்களுக்கு நற்செய் தியை வழங்கும் பேறாக நூனச்சுடர் பிரகாசிக்கிறது. உலகம் முழுவதுமாக இச்சுடர் மாதாமாதம் சைவசமயம் சார்ந்த கலை, கலாச்சார, பண்பாட்டு அம்சங்களையும், தருமகாரியங்களையும், சந்திதி முருகனின் அற்புதங்களையும், சைவத் தமிழ் அறிவினையும், தெளிவாக அச்சுப் பிழையினரிக் காத்திரமாகவும், தோத்திரமாகவும், அர்த்தபுஷ்டியோடு தாங்கி வெளிவருகிறது.

தருமகைங்கரியங்கள் எவையாகி னும் விளங்பரமாகவோ, விழாங்குப்பதாகவோ அமையாமல், வழிமையான

சம்பிரதாய நிகழ்வாக, சமய எல்லை களுக்குள், சம்பந்தப்பட்ட அனைவருமே அடியார்கள் என்ற தோரணையில் ஞானச்சுடரின் வெளியீட்டோடு சிறப்பாக அரங்கேற்றிவருகிறது. நூறுமாதங்கள் வெளி வந்த ஸ்தாபிதத்தைச் செய்தியாக விளங்பி, ஆக்குநர்களை மூன்றாவது முறையாகக் கெளரவிக்கின்ற நிகழ்வும், மலர் வெளியீடும் ஞானச்சுடர் அன்பர்களுக்கு வரப்பிரசாதமாக அமைகிறது. நேர்த்தியாகவும், நீடித்த ஆயுணோடும் ஒரு மலர் வெளிவருவதற்குப் பொறுமையும், பொறுப்பும் வாய்ந்த ஆளனியினர், அச்சக ஊழியர்கள், ஓப்புநோக்குநர்கள், அறிஞர்கள், ஆக்குநர்கள், அடியார்கள், காருண்ய வள்ளல்கள் யாவருமே பிரதானமான வர்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக முருகனருள் பெற்ற, முருகனருள் பெறுகின்ற, சுவாமிகள் அவர்கள், “எல்லாம் அவன் தான் (முருகன்தான்) நானல்ல” என்ற உயர்ந்த தார்மீக, ஆன்மீக வல்லமையைக் கொண்டிருப்பதனால்தான் வெற்றி பெறமுடிகிறது.

மேலும், தினந்தோறும் அன்னதானம், ‘இல்லை என்ற வார்த்தைக்கு இடமேயில்லாமல்’ ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதென்றால், ஞானச்சுடரில் தானம் தொனிக்கிறது. வறுமையில் வாடுபவர்களுக்கு, வாழ்க்கையில் துணையற்றவர்களுக்கு, நோயாளிகளுக்கான வைத்தியசேவை, கர்ப்பினித் தாய்மார்களுக்கான வைத்தியசேவைகள், முருகனையே

உண்மையான நன்பனே உன்னத சொத்து.

நம்பியிருக்கும் ஜம்பதிற்கும் மேற்பட்ட அடியவர்களுக்கான உணவு, உடை, சுற்றுலா வசதிகள், பாடசாலை மாணவர்களையும் இணைத்து நடாத்தப் படுகின்ற போட்டிகள், நிகழ்ச்சிகள், அவசர அவசிய தேவைகளுதி வழங்கப் படும் தையல் இயந்திரம், துவிச்சக்கர வண்டிகளைப் பயன்பாடாகக் கொள்ளும் பயனாளிகளுக்கான சேவை என்றில்வாறு ஞானச்சுடர் தருகின்ற தகவல்களும், மாதாந்தச் செயற்றிட்டங்களும் எது சமய சாதனாம்சங்களாகும். பல இலட்சங்களை மாதாந்தம் வேண்டிநிற்கிறது.

மொத்தத்தில், ஞானச்சுடர் சந்திதி மருகன் தெய்வீகப் பிரசாதமாகும். நூற்று வது மலர் தொடர்ந்தும் ஆயிரமாக மலர் வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்ற பேற்றினைச் சந்திதி மருகன் நல்கியுள்ளான். உலகம் இத்தகு சாதனையை உணர்ந்து ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கவேண்டுமென்று, ஆதரவுக்காய்த் தலைவணங்கி, அனைவரையும் போற்றுகின்றேன். மூந்தி சிறிது, கீர்த்தி பெரிது என்பார்கள். சந்திதி மருகனும் அப்படி. சந்திதியான் ஆச்சிரம

மும் அப்படியே. ஆடம்பரமாகவோ, ஒகோ என்றோ சொல்லும்படியான எந்த விழாக்களையும் சந்திதிமுருகன் விரும்பிய தில்லை. எளிமையே அவனது திருவுருட்குறிப்பாகும். அறப்பணிகள் சார்ந்த செயற்பாடுகளனைத்திற்கும் மூன்றுலட்சத் திற்கும் மேலான பணம் மாதாந்தம் தேவையெனும் செய்தியை யாழிகிறோம். இந்தச் செய்தியை உலகம் வரவேற்று ஆவனபுரியும் என்பது இறைவன் சித்தம். யாவர்க்கும் இது சமர்ப்பணம்.

நித்திய அன்னப்பணிகளுக்காக நிதியுதவிபுரிபவர்களின் பட்டியல் ஞானச்சுடரில் தொடராக வெளிவருவது பொருத்தமான ஆவணப்படுத்தலாகும். நன்றிற்குரியகைங்கரியம். தொடரட்டும்.

மற்றும், சந்திதியான் ஆச்சிரமசைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர் ஓவ்வொருவரினதும் பயன்கருதாத அர்ப்பணிப்புச் சேவையை ஞானச்சுடரின் நாமத்தால் பாராட்டியே ஆகவேண்டும். சம்பந்தப் பட்ட அனைவருக்கும் நீண்ட ஆயுள், ஆரோக்கியம், வெற்றி, விருதுகள் கிடைப்பதாக.

ஆட்டி வைப்பது ஆசை

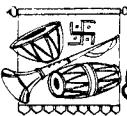
மனிதனை நல்வழியில் போகவிடாமல் கட்டும் வலிமையடையது ஆசையாகிய சங்கிலி, எத்தனை வந்தாலும் போதாது என எண்ணவைத்து மனிதனைப் பேயாய் அலைய வைத்து ஆட்டி வைப்பது ஆசை.

பெருங்காட்டிலே அகப்பட்ட பஞ்சைப்போல், ஆசையால் மனம் அலையும். அதனால் கல்வி, கேள்விகள் யாவும் அழிந்துபோகும்.

வெயிலுக்கொதுங்க உதவாது

நமக்கு மிகவும் உரியதென்று கருதப்படுகின்ற உடம்பின் நிழல் வெயிலுக்குக் கூட ஒதுங்க நமக்கு உதவாது. அதுபோல நாம் அரிதில் தேடிய கைப்பொருள் எதுவும் இறுதி நாளில் மரணயாத்திரை செல்லும்போது உடன் வராது.

மனிதனுக்கு நன்றீ சொல்லாதவன் கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லமாட்டான்.

இசையினால் இறைவனை அடையா

முடியும்

திரு. தி. சாந்துகுமார் அவர்கள்.

இசையை அளந்து பாடும் புலவர்களுக்கு அரசரும் கொடைவள்ளல்களும் பரிசில்களைக் கொடுப்பதைப் புறப்பொருள் வெண்பா மாலை பின்வருமாறு கூறும்.

“நீட்டும் குறுகவும் நிவப்பவுந் தாக்கிப்
பாடிய புலவர்க்குப் பரிசில் நீட்டின்று”

மன்னன் கரிகாற் பெருவளத்தான் காலத்தில் காவேரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழா 28 நாட்கள் நடைபெற்றது. அதன் இசையரங்கத்தில் ஆடல் பாடல் இடம்பெற்றன. இவை அனைத்தும் இசையின் மூலம் இறைவனை அடையமுடியும் என்ற நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடே என்று கூறலாம்.

சங்கமருவிய காலத்தில் வாழ்ந்த காரைக்காலம்மையார் தமது திருப்பதிகங்களில் அதாவது திருவிரட்டைமணிமாலை, திருவாலங்காட்டு முத்திருப்பதிகம், அறுபுத்த திருவந்தாதி ஆகியவற்றில் இறைவனை இசையின்மூலம் அடையமுடியும் என்பதனைக் காட்டியுள்ளார்.

“பிறந்து மொழியின்ற பின்னெல்லாம் காதல்
சிறந்து உன் சேவடியே சேர்ந்தேன்”

என்ற பாடல் மூலம் இதனை அறியலாம். இசைக் கருவிகள் பற்றியும் தனது பாடலிற் குறிப்பிடுகின்றார்.

“குழல்வழி நின்றதுயாழே! யாழிவழித்
தண்ணுமை நின்றது தகவே! தண்ணுமைப்
பின்வழி நின்றது முழவே”

என்னும் சிலம்பின் வரிகள் அக்கால ஒழுங்கு முறையான இசைபற்றி நாம் அறிய உதவும். வைணவ ஆழ்வார்கள் பகவானைச் சிறந்த பக்திப் பாடல் மூலம் மகிழ்வித்தார்கள். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த பொய்கையாழ்வார், பூத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் போன்றோர் சிறப்புக்குரியவர் என்று கூறப்படுகின்றது. இவர்களுடைய சிறந்த பக்திப் பாடலோன்று

“அன்பே தகழியாய்! ஆர்வமே நெய்யாக
இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியாக
நன்புருகி ஞானச் சுடர் விளக் கேற்றினேன்
நாரண்றகு ஞானத்தமிழ் புரிந்த நான்”

என்று சிறப்பாகக் கூறுகின்றது.

பக்தி இலக்கியங்களைத் தோற்றிய நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் பல்லவர் காலத்தில் வாழ்ந்து மொழிக்கும். இலக்கியத்திற்கும் இசைக்கும் அரும்பெரும்

நட்பு மகிழ்ச்சியைப் பெருக்கும். துயரத்தைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளும்.

தொண்டாற்றினர். தெய்வீக இசையும் ஆன்மீக நெறியும் மக்கள் மனத்தில் தூயசிந்தனையை வளரச் செய்தன பல்லவ மன்னாகிய மகேந்திரவர்மன் இசை வளர்ச்சிக்குச் செய்த தொண்டைப் புதுக்கோட்டைக் குடுமிமலையான் கல்வெட்டு சாட்சி கூறுகின்றது. இவன் ‘பரிவர்த்தன்’ என்ற வீணை வாசிப்பதில் திறமை பெற்றிருந்தான். அன்றியும் ‘சங்கீணஜாதி’ என்ற சிறப்புப் பெயரும் இவனுக்குண்டு தமிழிசையை வடமொழியில் கூறும் கல்வெட்டாகவே குடுமிமலையான் சாசனம் விளங்குகின்றது. இவர்களுடைய காலத்தில் தேவாரம் ஓதப்பட்டன.

இறைவன் ஆரூரரைத் தடுத்தாட்கொண்டபோது சிவபெருமான் அசரீரியாக ஆரூருக்கு

“அர்ச்சனை பாட்டேயாகும்
ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு கென்றார்
தாமறை பாடும் வாயார்”

என்று ஆணையிட்டதால் அவர் இன்னிசையான தேவாரம் பாடியே இறைவனை மகிழ்வித்து வந்தார். இனியதமிழ் இசைப்பாடல்களாகிய இன்பத் தேவாரத்தை இன்னும் அதிகமாகப்பாடி இடையறாது இறைவனை மகிழ்வித்த பெரியார் திருஞான சம்பந்தர்.

“நாஞும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞான சம்பந்தன்” என்று சுந்தரர் விதந்து போற்றுகின்றார். திருஞானசம்பந்தரின் இசையின் மேன்மையினை அறிந்த இறைவன் திருக்கோலக்காவில் பொற்றாளும் கொடுத்தருளினார். இவர் இசைப்பாடல்கள் மூலம் இறையடியாரது துயரத்தினையும் பஞ்சத்தினையும், நோயினையும் போக்கினார் இவர் காலத்தில் பக்திவெள்ளாம் கரைப்புறன்று ஓடியது. இக்காலம் பக்தி நெறிக்காலம் என்று போற்றப்பட்டமைக்குப் பக்திப் பாடல்களே காரணமாக இருந்தன. சம்பந்தர் பாடலில் இசை என்ற சொல் காணப்படுகின்றது.

“இசைகள் பாடிட...” என்று அவர் கூறுவதைக் கொண்டு இசைக்கும் பாடலுக்கும் வேறுபாடின்றி என அவர் சிறப்பித்துள்ள பாங்கைக் காணமுடிகின்றது.

அப்பர்பெருமான் பாடலில் இறைவன் உருவ அமைப்பினை இசையின் மூலம் சிறப்பாகப் பாடுவதுடன் இறைபுகழைப் பாடுகின்றார் என்பதனை அவர் பாடல் மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடியும்.

“சலம்பூவொடு தூயம் மறந்தறியேன்
தமி மோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்...”

என்ற பாடல் இறைவனையும் இறைவனை அடைவதற்குரிய சாதனமாக இசை விளங்குகின்றது என்பதனையும் அறிந்து கொள்ளமுடியும். அப்பர் சுவாமிகள் தனது கூற்றில்

“பாட்டினால் தான்
பொன்னடிக் கின்னிசை”

இறைவனுக்கு அஞ்சுதலே அறிவின் தொடக்கம்.

என்று கறுகின்றார். இறைவன் இசைவடிவினன் என்பதனையும் காணமுடியும்.

“ஓசை ஓலியெலாம் ஆனாய் நீயே

உலகிற்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே...”

என்ற பாடல் இறைவன் இசை வடிவினன் அவனை இசையின் மூலம் அடையமுடியும் என்பதில் வியப்பில்லை. இறைவன் இசைக்கு மகிழ்ந்து அருளுவான் என்பதைத் திருமறைக் காட்டில் திருக்கதவினை அப்பர், சம்பந்தர் பாடல் மூலம் திறந்து பூட்டியதன்மூலம் அறியலாம்.

தொண்டர்கள் இசைபாடியே இறைவனை வணங்கவேண்டும் என்பதை,

“தொண்டர்கள் இசைபாடியும்

கூடிக் கண்டு துதி செய....” எனப்பெருமையுடன் பாடுகின்றார்.

இறையடியார்கள் இறைவனைப் பக்திப் பாமாலையினாற் பாடித் தம் துயர் தீர்த்துள்ளனர். இவர்கள் பக்தி அனுபவங்களை ஒன்று திரட்டிச் சேக்கிழார் பெரியபூராணம் இயற்றியுள்ளார். பெரியபூராண நாயன்மார்களின் பக்திச் சிறப்பினைக் கொண்டும் இறைவனை அடைவதற்குரிய சிறந்த சாதனம் இசை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தி இருக்கின்றார்.

மாணிக்கவாசகர் தமது திருவாசகத்தில் இறைவனைக் காதலன் ஆகப்பாவனை செய்து பாடியபாடல்கள் இசை சுரக்கும் அழுதசுரபியாக திருவாசகமும், திருக்கோவை யாரும் விளங்குகின்றன. இதனை மேலை நாட்டு அறிஞரான ‘J.U. போப்’ என்பவர்

“திருவாசகத்திற்குருகாதார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார்” எனச் சிறப்பித்தார். திருவாசகத்திற்கூட்டுப்பட்ட கருத்தும் பாடப்பட்ட இசையுமே சிறப்பினை அளிக்கின்றன.

“பாடவேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே

பாடிநைந்துநைந்து உருகி நெக்கு நெக்கு”

என்ற பாட்டில் இதற்குச் சான்றாகும்.

இராசராசன் (இராஜராஜன்) தஞ்சைப்பெரிய கோயிலில் 48 ஓதுவார் மூர்த்தி களையும், கொட்டிமத்தளம், உடுக்கை வாசிப்பதற்கு இருவருமாக மொத்தம் 50பேரை நியமித்து இவர்களின் பெயர் விபரம் சாசனத்தில் உண்டு. ஆலயங்களில் இன்றும் தேவாரப் பாடல்களும் நாலாயிரத்திலியியப் பிரபந்தப் பாடல்களும் பண்ணுடன் பாடப்பட்டு வருவது போற்றுதற்குரியதே.

மன்னர்கள் இசைவளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்ததோடு மட்டுமன்றி தாமே இசைக்கலையிலும் பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கினர் என்பது சரித்திரவாயிலாகத் தெரிகின்றது. முதலாம் குலோத்துங்கசோழன் இசைப்பாடல் முறைகளை ‘ஏழிசைவல்லி’ என்ற பெண்மூலம் பாடச்செய்ததுடன் அவளைத் தனது முன்றாவது மனைவியாகக் கி அரசவையில் தொடர்ந்து இசைக்கலையைப் போற்றச் செய்தான்.

(தொடரும்..)

அவர்

எல்லா வகையான துன்பங்களையும் தருவது அவாவேயாகும். ஆதலால் துன்பம் இன்றி வாழவேண்டுமாயின் அரோவை அறுக்க வேண்டும்.

தவறுதலைக் கண்டிக்கும் தந்தையே குழந்தைகளை நேசியான்.

திருமுறைகளின் அற்புதம்

(தேவாரம்)

மாநாஜி அவர்கள்.

திருச்சிற்றும்பலம்

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லும் அ.தறிவீர்
உய்வினை நாடா திருப்பதும் உந்தமக் கூனமன்றே
கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுதும் நாமடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப் பெறாதிரு நீலகண்டம்

வேயறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள், கங்கை முடிமேலணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி
சனி பாம்பிரண்டும் உடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே
திருச்சிற்றும்பலம்

நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த
நாற்றாண்டு மட்டுமல்ல உலகம் தோன்
நிய காலந்தோட்டு உலகில் மாபெரும்
அனர்த்தங்கள் இயற்கைச் சூழல்களால்
ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருந்து வருகின்றன
என்பது அநுபவ மூலமாக அறியக்கிடக்
கின்றது.

இயற்கையாகவுள்ள ஜம்புதங்கள்
என்று சொல்லப்படுகின்ற நிலம், நீர், தீ,
காற்று, ஆகாயம் என்பவற்றில் கூடிய
அனர்த்தங்களைத் தருபவை நீர், தீ,
காற்று என்பவையாகும். அது போலத்
திருஞான சம்பந்த சவாமிகளாற் பாடி
யருளப்பட்ட கோளறுபதி கத்திற் காணப்
படுகின்ற கிரகங்களாலும் மக்களுக்கு
மிகுதயான இடர்ப்பாடுகள் வேதகாலந்

தொட்டு நிகழ்ந்து வருவதைப் புராணங்கள்
மூலம் அறியக்கிடக்கின்றது.

இப்போதும் அவ்வாறு உண்டு.
எனினும் அறிவியற்காலம் ஆகையால்
கிரகதோழங்களையும், இயற்கை அனர்த்தங்களையும் அறிவியற் கண்கொண்டு
ஆராய்ந்து ஏதேதோ கூறிவருகின்றார்கள்.
எனினும் அவர்களால் அனர்த்தங்களுக்கு
மாற்று மருந்து தேடமுடியுமா? முடியாது.

ஒருமுறை திருஞானசம் பந்த மூர்த்திநாயனர் சிவனிழியார்கள் குழந்து
வரப் பல தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு திருச்செங்கோட்டங்குடியை
அடைந்தார். அப்போது மாரிக்காலம் நீங்கிப் பணிக்காலம் வந்தது. இதனால்
பணியின் குளிர்க்கொடுமை தாங்காது

கல்விக்குக் கரையில்லை கற்றவருக்கு இழில்லை.

மக்கள் (குளிரக்) காய்ச்சலால் இறந்து கொண்டே இருந்தனர். சிவன்டியார்கள் அகிற்புகையில் குளிர்காய்ந்தனர். இச்செய்தியைச் சுவாமிகள் அறிந்தார். உடனே, “அவ்வினைக் கிள்வினை” என்ற பதிகம் பாடியதும், பனியானது நாட்டை விட்டகன்று விட்டது. இவ்வாறு விஞ்ஞான அறிவாற் செய்யமுடியுமா? முடியவே முடியாது.

முதலில் நாம் போர் அன்றதங்களால் இறைவனை வேண்டி அமைதி ஓரளவு பெற்றுள்ளோம், மழையால் ஏற்படுகின்ற மின்னல், இடிமுக்கம், வெள்ளப் பெருக்குப் போன்றவை எம்மை அச்சம், மரணப்பயம் கொள்ளச் செய்கின்றன. ஆதி காலத்திலும் இவ்வாறான அன்றதங்கள் நிகழ்ந்தன. இன்றும் இருக்கத்தான் செய்கின்றது.

இயற்கை அன்றதங்கள் ஏற்படக் காரணமாக இருப்பவை அதர்மங்களேயாகும். நாட்டிலும் வீட்டிலும் அரசிலும்

“தொல்லையோர் இருவர் தேடும் சோதியே யாது செய்வேன்!
தில்லையோர் பரவநின்ற தெய்வமே யாது செய்வேன்!
இல்லையோ கருணைநின்பால் இன்றென அடிமைகொண்டாய்
அல்லையோ தமியேன் இன்னல் அறிதியோ அறிந்திலாயோ”

என வேதனை தாங்காது கலங்கி னார். கண்ணீரும் ஆறாகப்பெருகியது. சிவனே கதியென்று, சிவனிடம் பூரண சரணாகதியடைந்த மணிவாசகப் பெருமானின் துன்பத்தை எம்பெருமான் உணர்ந்தார். உடனே மணிவாசகப்பெருமானின் துன்பம் தீர்க்க நினைந்து, கங்கா தேவியை வைகையாற்றுடன் கலக்க விட்டார். கங்கையானவள் வைகையுடன் சேர்ந்தாள். பாண்டியநாடு முழுவதும்

அதர்மங்கள் மிகவாகும் போது, மிகையான பயங்கரமான இயற்கை அன்றதங்கள், அதாவது புயற்காற்றுடன் கூடிய மழை வெள்ளப்பெருக்கு, மின்னல், இடி முழுக்கம் என்பன ஏற்படுவதைத் திருவாத வூரடிகள் புராணத்திலும், திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்திலும் காண்கின்றோம்.

குற்றம் எதுவும் செய்யாத திருவாதவூரடிகளைப் பாண்டியன் கொதிக்கின்ற மணலில் நிறுத்தி நெற்றியிற் கல் வைத்துத் துன்புறுத்தினான். திருவாதவூரடிகள் சிறந்த சிவபக்தர். அரசன் குதிரை வாங்கக் கொடுத்த பொன்னைத் தன் சொந்தத் தேவைக்காக விரயம் செய்யவில்லை. சிவப்பணிகளுக்காகவே ஞானகுருவாக வந்த சிவபெருமானிடம் கொடுத்தார். இதனை அரசன் பெருங்குற்ற மாக எடுத்துக்கொண்டு, மணிவாசகப் பெருமானுக்குக் கொடிய தண்டனைகள் விதித்தபோது, மணிவாசகப் பெருமான்

பெருவெள்ளம் பாய்ந்து பொருட்களையும் குடிமனைகளையும் வாரிச்சென்றது. இதனைப் பாண்டியமன்னன் அறிந்தான். பாண்டியன் வைகைநதிக்கு ஆகமவிதிப்படி பூசை முதலியன முடித்து, நவரத்தினம், பட்டாடை, நெவேத்தியம் முதலானவை செய்தபோதும் வெள்ளப் பெருக்கானது குறைந்த பாடில்லை. இதனால் மன்னன் மிகமனம் வருந்தி, அருகில் இருந்த அமைச்சரை நோக்கியவனாய்

தந்தையையும் தாயையும் மியத்துடன் காப்பாற்று.

“ஆதியாம் கடவுளென்தை ஆலவாய் அமலன் மங்கை பாதியான் சிறந்த பூசை பண்டையிற் குறைந்ததுண்டோ? நீதியாம் தவத்தின் மிக்கார் நெஞ்சகம்புழங்க மண்மேற் ற்துயாம் செய்ததுண்டோ? செப்புமின் அமைச்சர்”

என்றான் அப்போது. அமைச்சர்கள் அரசனை நோக்கி “விளங்கிள மதிசேர் சென்னி வித்தகர் பக்தரான வளந்திகழ் வாதவூர் வருந்திய வளைப்பில் நீக்கி உளம்கொள மகிழ்ச்சி செய்யின் உறுபுனல் ஊர் கொளாதென்று அளந்தறி வறிந்துகூறி ஆங்கவர்த்தொழுது நின்றார்” அதனை அரசனும் உணர்ந்து மணிவாசகப் பெருமானை விடுதலை செய்தார் எனத் திருவாதவூரடிகள் புராணம் கூறுகின்றது.

நாட்டுப்புறங்களில் அதிக மின் னல், இடிமுழக்கம் தோன்றும்போது, கடவுள்மீது கொண்ட பக்தியினால் மக்கள், வருணபகவானையும் இந்திரனையும் அருக்கணையும் வணங்கி, இடையூறு களிலிருந்து விடுபட்டு வருகின்றார்கள் திருமுறைப் பதிகங்களை மனம் செய்து அவற்றின் மூலமும் தம்மையும் சூழல்களையும் காப்பாற்றியதாகப் புராணங்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரின் பதி கங்கள் பல அற்புதங்கள் செய்ததைப் பெரியபூராணத்தின் மூலம் அறிகின்றோம். “சிவபக்தியினால்” சிறப்படையலாம், சிவகதைகள் மக்களை நல்வழிப்படுத்தும். சிவகதை அதர்மங்கள் தலை யெடுக்காமல் அவற்றை முனையிலேயே வேருடன் கிள்ளிவிடும் என்பதை நன்கறிந்து அனுபவம் கொண்டவர் சேக்கி மார் சுவாமிகள்.

நாயன்மார்கள் சிவபக்தி மீதாரப் பெற்றுச் சிவமயமாகக் காணப்பட்டுச் சிவானுபூதியான அனுபவத்தை அக்கால அநபாயச்சோழ அரசனுக்கு உணர்த்தினார் அவர் சைவமக்களைச் சைவகலாசாரப் பண்பாட்டிற்குக் கொண்டு வர

விழைந்தார்.

அநபாய சோழமன்னன் சிவபூசை முதலியன முடித்தபின்புதான் அரண்மனை சென்று சிம்மாசனம் அமர்ந்து செங்கோ லோச்சவான். ஓய்வான நேரங்களில் தமிழின் மீதுகொண்ட அதிதீவிர பற்றினால் சீவகன் கதையினைக் கேட்டுவெந்தான். சீவகசிந்தாமணி தேன்சொட்டும் செந்தமிழ்க் காப்பியநூல் எனினும் அ.து காம உணர்வினை வளர்க்கும் நூலாகும். அநபாய சோழமன்னன் சிவபூசை செய்யும் சிவபக்தன். அவன் காமம் பயக்கும் நூல் களைக் கேட்டறிவதால் மீண்டும் மீண்டும் பிறவிக்கடலுள் அழுந்துவான் என இரங்கிய சேக்கிமார் சுவாமிகள் அரசனிடம் சிவகதையாகிய பெரியபூராணத்திலுள்ள அறுபத்துமூவர் நாயன்மார்களின் கதை களைச் சொன்னார். அரசன் மகிழ்ந்தான் பெரியபூராணமாகிய பக்திக்காப்பியம் கெவிட்டாததேன் சொட்டும் செந்தமிழில் சோழமன்னனின் அனுசரணையுடன் வெளி வந்து இன்றும் தர்மத்தைக் காத்து வருகின்றதல்லவா?

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும் சமகாலத் தவர்கள். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ஆன

புணாடுக்கம் கொண்டமனிதனைத் தெய்வமாகப்போற்றலாம்.

டைய பிள்ளையாருக்கு வயதில் முத்த வர். ஆன்டைய அரசு இளமைக்காலத் தில் பெற்றோரை இழந்தார். அவருக்குச் சைவசமய உண்மைகளைத் தெளிவு படுத்த, இன்றுபோல அன்று ஆதீனங்கள் போன்றவை இல்லாமையால் சமணசமயம் சேர்ந்தார். சமணசமயநூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்து சமணசமயப் பிரச்சாரகராகத் திகழ்ந்தார். இதனைச் சகோதரியான திலகவதியார் அறிந்து, தமது தமிழ்யார் மீளாத்துயர் தருகின்ற, படுகுழியாகிய சமணசமயத்தில் வீழ்ந்து பிறவிக்கடலுள் அழுந் தாதிருக்க, எம் பெருமானை வேண்டிப் பிரார்த்தித்தார். மருணீக்கி யாருக்குச் சூலைநோயை எம்பெருமான் கொடுத்து மருணீக்கியாரை மீண்டும் சைவத்துக்காக்கிய செய்திகளை நாம் பெரியபூராணத்தின் மூலம் அறியக்கிடக் கின்றது. “கூற்றாயின வாறு” என்னும் பதிகம் அப்பரடிகள் பாடியதும் சூலை நோய் நீங்கி “நாவுக்கரசு” என்ற பெயரைப் பெற்றார்.

நாவுக்கரசர் சைவராகிய செய்தி யைப் பல்லவன் அறிந்தான். தூதுவர்

களை விட்டு நாவுக்கரசரை அழைக்க, “நாம்யார்க்கும் குடியல்லோம்” என்னும் பத்கம்பாடி அங்கு செல்லாது இருந்த போது, பல்லவதூதுவர்கள் தந்திரமாக அவரைப் பல்லவ அரசனிடம் அழைத்துச் சென்றார்கள். பல்லவ மன்னன் கொடிய பல தண்டனைகளை அப்பறுக்கு விதித் தான். அத்தனை கொடிய தண்டனை களிலிருந்தும் அப்பர் சுவாமிகள் பிழைத் தார். தேவாரங்கள் அப்பர் சுவாமிகளின் உயிரைக் காப்பாற்றிய அற்புதங்களை நாம் பெரியபூராண வாயிலாக அறிவோம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமி கள் எலும்பைப் பெண்ணாக்கினார். பாம்பு தீண்டி இறந்த வணிகனைத் தேவாரம் பாடிப் பிழைக்கச் செய்தார். இவ்வாறு அப்பர் அடிகளும் பாம்பு தீண்டி இறந்த முத்த திருநாவுக்கரசுவைத் தேவாரம் பாடி உயிர்ப்பித்தார். முதலையால் விழுங்கப் பட்டான் பிராமணச்சிறுவன் ஒருவன். குளத் தில் நீர் இல்லை வற்றிவிட்டது. பிராமணப் பிள்ளையை விழுங்கிய முதலையும் அங்கில்லை. சுந்தரர் எம்பெருமானை நினைந்து

“உரைப்பார் உரையுகந் துள்கவல்
லார்தங்க ஞாசிசியாய்
அரைக்கா ட்ரவர் ஆதியும்
அந்தமும் ஆயினாய்
புரைக்காடு சோலைப்
புக்கொளியூர் அவிநாசியே
கரைக்கால் முதலையைப் பிள்ளை
தரச் சொல்லு காலனையே”

என்னும் பதிகம் பாடியதும் குளத் தில் நீரிறைந்து முதலையும் வந்தது விழுங்கப்பெற்ற நாள்தொட்டு அப்பிள்ளை அந்நாள் வரையும் உள்ள வளர்ச்சியிட்ட

யதாக வெளியே அது உமிழ்ந்தது அப்பிள்ளைக்கு அந்தனைப் பெற்றோர் உரியமுறைப்படி பூணுாற்சடங்கு செய்த தாகப் பெரியபூராணம் கூறுகின்றது.

நல்லகைத்தப்பேசு அல்லது மெளனமாக இரு.

இதனால் நாயன்மார்கள் தேவாரப்பதிகம் பாடி நாட்டு மக்களுக்குச் செயற்கரிய அற் புதங் கள் செய்து, மக்களின் அஞ்ஞான இருளை நீக்கிச் சைவசமய உண்மை, சைவசமயத்தின் மேன்மை களை விளக்கிச் செம்மைப்படுத்திய செய்திகள் பெரியபுராணம் முழுவதும் காணப்படுகின்றன.

எனவே, மக்கள் திருமுறைகளை எப்போதும் சிவபக்தியுடன் படித்து வரல் வேண்டும் இந்தியாவில் தமிழ்நாடு முழுவதும் ஆலயங்களின் அருகில் திருமுறை ஒதுதற்கான தனியான மடங்கள் உண்டு. சைவ அபிமானிகள் தினமும் திருமுறை முற் ஜோதவிற் பங்குகொண்டு இன்றும் ஒதிவருவதைக் காணலாம். இதுபோலவே, வைணவ ஆழ்வார்களும் விஷ்ணு ஆலய அருகில் நாலாயிரதில்யப்பிரபந்தம், ஸ்ரீ பகவக்கீதை

முதலியன படிக்கவென அமைத்த மடங்களில் அவைகளை வாசித்து வருவதை நால், இன்றும், தமிழ்நாடு இயற்கை அன்றதங்களை வென்று வருவதைக் காணலாம்.

மிகமிக ஆதிகாலத்தில் முனிவர்கள், சித்தர்கள் கொடிய விலங்குகள் நிறைந்த பெரிய உயர்ந்த மரக்காடுகளில், இலைகள், காய்கனிகள் உண்டு, பல காலமாகக் கடுந்தவாம் செய்தார்கள். அப்போது கொடிய விலங்குகள், இடிமின்னல், நஞ்சள்ள பிராணிகளின்றும் விலகு வத்ர்காகச் சிவகவசம், சக்திகவசம், கந்தகவசம், விநாயககவசம் மந்திர உச்சாடனங்கள் செய்தார்கள் என வரலாறு கள் கூறுகின்றன. அதுபோல, நாழும் இயற்கை, செயற்கை அன்றதங்களை வெல்வதற்காகத் திருமுறைகளைப் போற்றிப் பாடுவோமாக.

நித்தம் அவன் விளையாட்டு நிகழ்மிடம் சந்திதியே

தொண்டை மாணாற் ரோரம்

தோகை மயில்மீ தமர்ந்து

அன்ன தானக் கந்தன்

அடியவர் கள்பசி தீர்ப்பான்

என்ன புதுமை என்பர்

எல்லோரும் வியந்து நிற்பர்

மின்ன லைப்போல் கந்தன்

வேலின் ஓளிவினை தீர்க்கும்

எத்தனை ஆச்சிரி மங்கள்

எல்லாம் அடியார் தொண்டு

அத்தனை யும் அவன் அருளே

ஆருி வார்அவன் பெருமை

நித்தம் அவன்வினை யாட்டு

நிகழு மிடம்சந் நிதியே

முத்தி பெறுவேண் டுமெனில்

முந்தாங் கள்சந் நிதிக்கு

கவிஞர் வ. யோகானந்தசிவம்

முழுந்தைகளை இதயத்தால் நேசியுங்கள்.

திருவாசகம்

சிறு கூட்டுர்ச்சியை அவர்கள்.

திருவாசகத்தைத் தந்தவர் மாணிக்கவாசகவாழிகள். அவர் சிவாயுதி பெயிற் அடுத்தெல்லூர். அழைக்கியில் ராம்பெந்த அரூட்சேல்யங்கதூச் சொள்மாலையாக ஆஸுள் பிருக்கின்றார். இது சொல்லாமல்கொல்லாமிய பாடற்றோது நியே திருவாசகம். இது மோளியிய தெல்லாறு நூல்வழியு பிரதாது எவ்வாறு? என்பதை அறிந்து ஒதுவஷு நஷ்டமைப்பது, மாணிக்கவாசகர்க்குது இபற்பெயர் திருவாதாறர். அவர் பத்னாறு வயதேவே அளவித்துள்ள சகல கலையைச் சுற்று வல்லவராய் விளங்கினார். அதுவை அறிந்த அரிசாத்தபாளியின், அகவரையக்கூறு முறை அவர்கள் பதவியை அவருக்களிற் காட்ட. அவர் அவைக்கார் பதவியை ஏட்டு அரசக்கும்கணாக் கேவுலனிலே பூட்டிதிய போதியும், திறைபகுதியில் சூழ்ந்து ராபம், சூரியும் ம் பேரிரும் உடை பல யூபம், இறை அநீவிபெறும் பரிபக்குவும் உடையவையும் காணப்பட்டார். அந்த கேள்வியில் பால்திடங்கள் தத்திரப்பாக அவைக்க வேள்ளுப்பதேவை இருந்தது. தமிழ்நாட்டு எல்லையில் குதிரைகள் வந்திருக்கிய செய்தியிட்டு, பால்திடங்கள் வாதவூர்டம் கூறினார்கள் கோள்வெள் செய்யுவதற்காக பொன் போன்ற கொடித்து அரசாங்கமாகத்தகுந்தல் அங்கு கணுப்பி எல்லதான். வாழவரைக்குக் குடும்பங்கள் பேற்றுவதற்கும் வந்து, இல்லான் த்திரு அவருக்கு அஸுள் ஸுங்கும் நிட்டங்காகக் குடும்பாகவழிவந் தூங்கின் சிரக்கோடு

ஒரு குருந்தமுர நீலவில் எழுந்தருள்கிறுந் தூங். சிரக்கள் எழுப்பிய சிவபூமிகளில் காங்குவந்துகொண்டிருக்க வாதவூர் பிச்சி களில் கோட்டுத் து. அவர் ஒலீவந்த திசைதோக்கிரி கேவ்யார். அங்கு எழுந் தலையிருந்த குருநாறுால் காங்குகளின் திரும்புப்பாலக் காரப்பட்டார். குருநாறு பாதாக்களில் விழுந்து வணங்கினார் அவரால் அட்கொள்ளப்பட்டார். தன்னால் ஆட்கொண்டகுருநாதரில் பெருங்கரு எண்ணைய எண்ணில் மனமுருகி அவரியேர் கொள்ளாமல்கள் பல பாடு திருவழிகளில் குட்டினார். அவளை தீத்திக்கும் யெல்லாத் தைகளாக இருந்தன அவற்றைத் தருப்போவிடுத்த குருநாறு திருவுளாம் மகிழ்ந்து வாதவூருக்கு திருக்கண்ணோக்கம் செய்யு, சு எக்கு “மனவாசகன்” என்ற பேபர்த்துக்கோம் எனத்திருவாய் மலர்ந்து அப்பியானைத் தீசா பூமாக்க உட்டினார். அன்றியழுதல் திருவாதவூர் என்ற பெய்துடன் மனவாசகர் வங்கிய ரூப் அவருக்கு வழங்குவதையிற்று.

இலாரவளால் ஆட்கொள்ளப்பட வாதவூருக்கள் நூம் எதற்காகத் திருப்பெருந்முகூக்கு வந்தோம் என்னதை மறந்தார் கொல்லுக்குத் தோன்போருளை அரன் பலவிக்கேசுதல்வுசெய்யுரார். அதை கூட எந்தவர்கள் பால்திடங்கள் இக்குத் திரும்பிசேஷன்வார். அரசனிடம் அவர் பேய்வளை அறிவித்துவர் அவர் செயல்லந்த பால்திடங்கள் வாதவூருக்குத் தான் மாடு அனாப்பானை விடுக்கூள்ள வாதவூர்

உள்ளூம்யான அமைதி நீதியின் கூரியாறும்.

அச்செய்தியைக் குருநாதரிடம் விண்ணப் பித்து வணங்கின்றார். குருநாதர் அவரை நோக்கிப் புன்முறுவல் பூத்தவராய் ‘அங் சங்க ஆவணிமூலத்தன்று குதிரைகள் மதுரையை நோக்கிவரும்’ என்றுகூறி மன்னனுக்குக் கையுறையாக விலை உயர்ந்த மாணிக்கமணி ஒன்றையும் கொடுத்து அனுப்பிவைத்தார். மாணிக்க வாசகர் பிரிய மனமில்லாதவராய்க் குருநாதரைப் பிரிந்துமதுரைக்குச் சென்றார். அரசவைக் குச் சென்று இறைவன் அருளிய மாணிக்கமணியை மன்னனிடம் கொடுத்து வருகின்ற ஆவணிமூலநாளில் குதிரைகள் மதுரைவந்தடையும் என்றுகூறி நின்றார். அவ்வரை கேட்டமன்னன் மன மகிழ்ந்து அவரை அன்போடு வரவேற்று அருகிருத்தி மகிழ்வித்தான். பின்னர், குதிரைகள் வரவேண்டிய ஆவணிமூல நாளை ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தான் ஆவணிமூலநாளுக்கு இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னர் அமைச்சர் கூறியது பொய்யென ஒற்றார்கள், அமைச்சர்கள் மூலமறிந்த மன்னன் குதிரைகள் வாங்கக் கொண்டு சென்ற பொன்பொருள்களை மீளத்தருமாறு தண்டனை கொடுப்பித்தான் தண்டனைக்கு வருந்திய வாதவூர் இறைவனிடம் முறையிட்டு நின்றார். வாதவூர் வருத்தம் தணிக்கத் திருவுள்ளாம் கொண்ட பெருமான் காட்டிலுள்ள நரிகளை யெல்லாம் குதிரைகளாக்கி, தேவர்களைக் குதிரைச் சேவகராக்கி வேதமாகிய குதிரையின் மேல் அமர்ந்து மதுரை நோக்கிவந்தார் குதிரைகள் வரும் செய்தி யறிந்த மன்னன் தண்டனை அளிப்பதை நிறுத்தி வாதவூரரை உபசரித்தான். இருவரும் சென்று குதிரைப் பாக்கரவரவேற்றனர் குதிரைப்பாகர் தலைவராய்

வந்தவர் சிவபெருமானே என்பதை மன்னன் அறியான் குதிரைகள் நடாத்திக் காட்டப் பட்டன. அவற்றின் நிறம், சுழி ஆராயப் பட்டுக் கயிறுமாறிக் கொடுக்கப்பட்டன. குதிரைப்பாகராய் வந்தவர் அரசனிடம் விடைபெற்றுச் சென்றார் குதிரைகள் லாயத்துக்குக்கொண்டு செல்லப்பட்டன. அன்றுஇரவு எல்லோரும் துயிலும் நேரம், கொண்டு வரப்பட்டகுதிரைகள் பழையபடியும் நரிகளாகி லாயத்தில் நின்ற ஏனைய குதிரைகளுக்கும் துன்பம் விளைவித்துச் சென்றன. மறுநாட்காலை இச்செய்தி யறிந்த மன்னன் கோபத்துக்கு உள்ளானான். வாதவூர் மீளவும் தண்டனைக் குள்ளானார். அவர் துன்பம் துடைக்கத் திருவுளம் கொண்ட சிவபெருமான் வைகையாற்றில் வெள்ளாம் பெருகுமாறு ஶெய்தார். வெள்ளப் பெருக்கைத் தடுக்க மன்னன் எடுத்தமுயற்சிகள் பலனளிக் காமற்போயின. வாதவூரருக்குத் தண்டனை அளித்ததன் விளைவே இது என்பதை உணர்ந்தவனாய் அவருக்குத் தண்டனை கொடுப்பதை நிறுத்தினான். வெள்ளாம் வேகமடங்கித் தணிந்தது. வாதவூர் திருவருளை எண்ணி மனம் உருகினார். வெள்ளாம் அடங்கியதும் அணைகட்டு வதற்கு மதுரை மக்களுக்கு ஆற்றின் கரை பங்குகளாக அளந்துவிடப்பட்டது.

(தொடரும்...)

முக்கி நலம்

ஆன்மாக்களால் தவமிருந்து பெறப்படுவது பேறு; இது இளிப்பிற வாப் பெற்றியாம் முக்கி நலமே ஆகும். புலன்களை அடக்கித் துன்பங்களைப் பொறுத்துச் செய்யும் தவ முடையவர்க்கே அந்த முக்கி கிட்டும்.

கைவசித்தாந்தம்

கணக்கபாபு நாகேஸ்வரன் அவர்கள்

தரசமர்க்கம்,

“எனியன தீப மிடல்மலர் கொய்தல்
அளிதின் மெழுகலைஅது தூர்த்தல் வாழ்த்தல்
பளிமனி பற்றல் பன்மஞ்சனமாதி
தளிதொழில் செய்வது தான் தாசமார்க்கம்” என்றும்,

சற்புத்திர மர்க்கம்,

“பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் சபித்திடல்
ஆசற்ற நந்றவம் வாய்மை யழுக்கின்மை
நேசித்திட டன்னமுநீ சுத்தி செய்தல் மற்று
ஆசற்ற சற்புத்திர மார்க்க மாமே” என்றும்,

சகமர்க்கம்,

“ஆதார சோதனை யானாடி சுத்திகள்
பேதாதியீரென் கலந்து விண்ணொளி
போதா லயத்துட் புலன்கரணம் புந்தி
சாதார ணங்கெட லாஞ்சக மார்க்கமே” என்றும்,

சன்மர்க்கம்,

“பசுபாசம் நீங்கிடப் பதியுடன் கூட்டித்
கசியாத நெஞ்சம் கசியக் கசிவித்துத்
தெரியாத உண்மைச் சொருபோத யத்துற்று
யசைவான தில்லாமை யானசன் மார்க்கமே”

என்றும் இந்நான்கு மார்க்கங்களினதும் தன்மைகள் விளக்கி விபரிக்கப்படுகின்றன.

சுத்தாத்வைத தத்துவம் “சைவசித்தாந்தத்தின்” அடிப்படைக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தி கூறும் தன்மையிலேயே அமைந்துள்ளதும் நோக்கத்தக்கது. சிவஞானத்தைப் பெற்றோர் சுத்தாத்வைத தத்துவத்தின் சிறப்பினை உணர இயலுமாம். வாழ்க்கை என்பதே உயிரும் உடலும் கொண்டுள்ள உறவினையே குறிப்பதாம். இதுவே வேதங்களின் தத்துவமாகும். அதனைத் தீர்மானமாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துக்கூறியதே சைவசித்தாந்தத்தின் தனிச்சிறப்பாகும் என்று சைவசித்தாந்த சாத்திரநூலான சிவப்பிரகாசம் கூறும்.

“....உடலுயிர்கள் அருக்கன்
அறிவொளிபோற் பிரிவரும்
அந்துவிதமாகும்

பக்தர்களின் மகிழ்ச்சி பகவானுக்கு ஆகாரம் போன்றது.

சிறப்பினதாய் வேதாந்தத் தெளிவாம்
சைவசித்தாந்தத் திறன்”

இனி, “சைவசித்தாந்தம்” கூறும் மும்மலங்களுள் ‘ஆணவமலம்’ குறித்து நோக்கலாம். தனித்துவமிக்க இயல்புடைய ஆன்மாவின் தனித்துவத்தை இழக்கவைத்து ஆன்மாவினை இயல்பு ரீதியிற் சிதைப்பதனால் இது ஆணவம் என அழைக்கப்படுகிறது. மூலமலம், சகசமலம் எனவும் அழைக்கப்படும் ஆணவம், நெல்லில் உமி போலவும் செம்பிற் களிம்பு போலவும் ஆன்மாவுடன் இணைந்திருக்கும். ஆணவம் ஒன்று, அது அநேக சக்திகளை உடையது. இதனைச் சிவஞானசித்தியார், “ஒன்றாய் அநேக சக்தி உடையதாய்” என்ற பாடலின் ஊடாக விளக்குகின்றது. ஆணவமலத் தொடர்பினால் அறியாமைக்கு உட்பட்ட ஆன்மாக்கள் கர்மங்களைச் செய்து அவற்றின் காரணமாகப் பல பிறவிகள் எடுக்கின்றன. சைவசித்தாந்த சாத்திரநால்கள் ஆணவமலம் பற்றி விரித்துரைக்கின்றன.

“...நெல்லுக்கு உமிதவிடு நீடுசெம்பில் காளிதமும்
தொல்லைக் கடல் தோன்றத் தோன்றவரும்”

என்கிறது போற்றிப்ப.: ரோடை.

“இருமலத்தார்க்கு இல்லை உடல்வினை என்செய்யும்
ஒருமலத்தார்க்கு ஆரை உரைப்பேன் - திரிமலத்தார்
ஒன்றாக உள்ளார் உயிரமருதச் சம்பந்தா
அன்றாகில் ஆமாறு அருள்”

முடிவாகச் சைவசித்தாந்த தத்துவம் கூறும் ‘சக்தி தத்துவம்’ குறித்துச் சில கருத்துக்களைக் கவனித்து நிறைவு செய்யலாம்.

“தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தரும்சக்தி
பிண்ணமிலான் எங்கள் பிரான்”

என்பது திருவருட்பயன்.

இறையும் சக்தியும் ஒருவரென்பதே சரி, அந்ததநாரீஸ்வரர் ஒருவரே என்பது தெளிவு. “எத்திறம் நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவனும் நிற்பள்” என்ற சைவசித்தாந்த முடிபும் இங்கு உற்றுநோக்கத்தக்கது என்கிறார் ஞானசிரோன்மணி, சைவப்புலவர்மணி, வித்துவான் வ. செல்லையா(ஆசிரியர் ‘சைவநெறி’, இலங்கை) சிந்திப்போமாக.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” (முற்றும்)

கேட்கக்கூடாத கேள்வி

உங்களுக்கு சொந்தவீடு எங்கே இருக்கின்றது? என்று கேட்கலாம். நீங்கள் என்ன மரபு? என்று கேட்கலாம். உங்களுக்கு திருமணம் ஆயிற்றா? என்று கேட்கலாம். நீங்கள் எங்கே வேலை பார்க்கின்றார்கள்? என்று கேட்கலாம். எத்தனை குழந்தைகள் என்றுகேட்கலாம். உங்களுக்கு அறிவு இருக்கின்றா? என்று மட்டும் கேட்கக்கூடாது. கேட்டால் என்ன கிடைக்கும்? பெரிய விபரீதாகப் போய்விடும்.

பேச்சைவிடக் கிந்தனை ஆழமானது.

நன்றா நம்நினையில் மரணீக்கவரசுகர்

நினைவு

செல்வி வி. சங்கீதா அவர்கள்.

“பெரியார் சென்ற பாதை, காலம் என்ற கடற்கரை மணலில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அதன் வழிசென்று நற்கதி அடையலாம்.” என்று ஒரு கவிஞர் பாடி னான். மார்கழி மாதம் திருவெவம்பாவைக் காலத்தில் நம்நாட்டுக் கோவில்களில் திருவாதவூரடிகள் புராணம் படித்து வந்தார்கள். அழுது அழுது இறைவன்

அடியடைந்த ஆளுடைய அடிகளின் வரலாறு எல்லார் உள்ளத்திலும் துன்பம் துடைக்கும் மருந்தாயிழ்று. அரசுபதவியின் உச்சியில் இருந்து பாண்டிய மன்னன் பொக்கிஷாலை முழுவதற்கும் பொறுப்பாயிருந்தவர். அரசனது கோபத்துக்கு ஆளாகிச் சிறைப்பட்டார். வெயிலில் நிறுத்தித் தண்டம் செய்யப்பட்டார்.

“அழும் அதுவே அன்றி, மற்று என் செய்கேன்

பொன்னம் பலத்து அரசே” என்று அரற்றினார். இம் மண்ணுலகிற் பிறந்த யாருக்குத்தான் துன்பம் இல்லை, துயரம் இல்லை, ஏற்றமும் இறக்கமும் அனைவர் வாழ்விலும் ஏற்பட்டே தீரும். அதற்காக, மனம் உடைந்து போகத் தேவையில்லை. பைத்தியம் பிடித்து அலையத் தேவையில்லை.

“அம்மையே. அப்பா, ஒப்பிலாமணியே

அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே...

இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்”

என்று பாடி உயிர்கள் அனைத்திற்கும் அம்மையும் அப்பனுமாயிருக்கிற பரம்பொருளை இறுகப்பிடித்துக் கொண்டாற் போதும். துன்பம் நீங்கும் துயர் நீங்கும். ‘இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை’ என்று துணிவுடன் இருக்கலாம்.

மனிதன் என்றும் ஒரே மாதிரித்தான் இருக்கிறான். மன்னர்கள் தம்முட்போரிட்டார்கள். தம் படையைப் பலப்படுத்தக் குதிரைகளை அந்திய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்தார்கள். ஊரான் உழைத்துத் தேடிய செல்வத்தைப் போருக்குச் செலவிட்டார்கள் இது இன்று மட்டுமல்ல, அன்றும் என்றுமே உள்ள வியாதி. மனிதசமுதாயத்தைப் பீடித்த நோய் அந்த நிலையைச் சீதிருத்த நம்மால் முடியாது. நாம் ‘உலகம் இப்படித்தான் இருக்கும், நம்மைத் திருத்திக் கொண்டாற்போதும்’ என்று ஒதுங்குவதே புத்தி.

உலகம் எப்படிப்பட்டது? நல்லோரைப்பழிக்கும் அல்லாதாரை உயர்த்தும் இதை மாணிக்கவாசகர் உணர்ந்தார். செம்மறிக் கூட்டங்களாக உலாவும் மாக்கள் பற்றி நாம் ஏன் அக்கறை கொள்ளவேண்டும்.

“நாடவர் பழித்துரை பூணதுவாக” ஏற்கவேண்டும். என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார்

நம்மை உயர்த்துவது செயலன்று ஆர்வமே.

சாதாரண மக்கள் “பித்தன்” என்று பேசுவார்கள். நமக்கு என்ன குறைந்துவிட்டது? “பித்தன் என்று எனை உலகவர் பகர்வதோர் காரணம் இது கேள்வி” என்னை விசரன் என்று சொல்கிறார்களே உலகத்துப் பெரியமனிதர். ஏன்தெரியுமா? நான் இறைவனது கருத்துக்கு ஏற்ப, நடப்பதில்லை அவருடன் ஒத்துச் செல்வதில்லை. தலையினால் நடக்கிறேன். எல்லோரும் காலால் நடந்தால் நான் தலையால் நடக்கிறேன். எதனையும் மாறிச் செய்கிறேன். அவ்வளவு அகந்தை, மமதை, நான், நான்என்று அகங்கரிக்கிறேன். அந்த ஆணவச் செருக்குப் போகவேண்டும். “நான் கெட்டவா பாடித் தெள்ளேண்ம் கொட்டாமோ?” பெண்களின் அன்றாட விளையாட்டுக்கள் - ஊஞ்சல், தோல் வாத்தியம் ஓலித்தல், பள்ளின்முச்சி பாடுதல், உரவில் இடித்தல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளின் போது பாடக்கூடியதாக அருமையான கருத்துக்களை அமைத்துத் தம் பாடல்களை ஆக்கியுள்ளார் மாணிக்கவாசகர். அவைகளை நாம் படிக்கவேண்டும். இசையுடன் படிக்கவேண்டும். அழுது அழுது படிக்கவேண்டும். உள்ளே அமைதி பிறக்கவேண்டும். நாகரிக மோகத்தால் கோவிலிற் பாடுதல் வெட்கம், அழுவது பலவீனம்.

“நிமிர்ந்த நன்னடை நேர் கொண்ட பார்வையும்

நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்”

என்று ஆண்மை மிக்க செருக்குடன் நடக்கவேண்டும். என்று பேசுகிறோம். முற்போக்கு, பெண்ணியம் என்கிறோம். இவற்றால் எல்லாம் சமுதாய வாழ்வில் நாம் அமைதி கண்டோமா? ஆனந்தம் பெற்றோமா? எத்தனை ஆயிரம் உள்நோயாளர். நவீன உளவியலர் அழுவதும் நல்லது என்பர்.

இசை, நடனம், நாடகம் முதலிய கலைகளின் ஊடாக எம் உள்ளத்துள் அடக்கி வைக்கப்பட்ட உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும். அதனால் மன அழுத்தம் மாறவழி பிறக்கும் என்கிறார்கள். இதனை நம் முன்னோர் உணர்ந்தனர். முத்தி நெறிஅறியாத மூக்கரொடு முயலவேண்டாம். பத்திநெறியிற் செல்வோம். இறைவனிடம் பூரணசரணாகதி அடைவோம். சிறுநெறிகள் சேராது திருவருளைச் சார்வோம் என்ற மணிவார்த்தைகளை நினைவூட்டினார். புதுமை எம் மனத்துக்கு ஆறுதல் தரவில்லை. பழைமையைப் பேணுவோம்.

“வேண்டத்தக்கது அறிவோய் நீ, வேண்ட

முழுதும் தருவோய் நீ”

என்று இறைவன் கையில் ஒப்புவித்து அமைதி பெறுவோம். மணிவாசகர் திருவாசகம் எமக்கு வழி காட்டுவதாக.

**09-06-2006 வெள்ளிக்கிழமை காலை 9.00 மணியனவில்
வருடாந்த வைகாசிப்பெருவிழர மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற
உள்ளது.**

ஒருபோதும் நம்பிக்கையை இழந்துவிடாதே.

முனினோரி சொன்ன கதைகளி

வெள்ளேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் அவர்கள்.

பசித்தவருக்கு உணவிடுவது, கஷ்டப்படுவோருக்கு உதவுவது முதலிய நற்கருமங்களை எல்லோரும் செய்ய வேண்டும். நம்மிடம் நிறைந்த செல்வம் இருக்கும் போது அதில் ஒரு பகுதியை இத்தகைய காரியங்களுக்குப் பயன் படுத்துகிறோம். சாதாரணமான வருமான முள்ளவர்களும் தமது தேவைக்கு வேண்டியதை உபயோகித்த பின் தான் தருமாம் செய்கின்றார்கள். தனக்கே உணவுக்குக் கஷ்டப்படும் நிலையிலும் பசித்து வந்தவனுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் நல்லமனமுடையோர்களும் இந்த உலகில் உள்ளனர். தான் பாலருந் திக் கொண்டு மற்றவனுக்குக் கூழ் கொடுப்பதைவிட தான் குடிக்கும் கூழில் பங்கிட்டுக் கொடுப்பவன் மேலானவன்.

இன்று பல விருந்துபசாரங்களை நாம் பார்க்கிறோம். உறவினரையும் நன் பர்களையும் அழைத்து விருந்துகொடுக் கிறோம். பெரியோரை மரியாதை செய்யும் பொருட்டு விருந்துளிக்கிறோம். ஒருவரிட மிருந்து உதவியைப் பெற்றுக்கொண்ட தற்காகவோ, பெற்றுக் கொள்வதற்காகவோ கூட பெரிய விருந்துபசாரம் செய் வோரும் நம்மிடையே உள்ளனர்.

முன்னைய காலங்களில் முகமறி யாதவர்களுக்குத்தான் விருந்துளித்தனர். வீடுதேடி, பசித்து வந்தவரை உபசரிப்பது இல்லற தர்மமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. வீட்டிலிருப்பவர்கள் பட்டினியால் வாடிக்கொண்டிருக்கும் போது, வந்த

விருந்தினரை உபசரித்த கதைகளும், இறைவனின் அடியார்கள் விரும்பியவாறு விருந்துளித்த கதைகளும் எது சமயக் கதைகளுள் உள்ளன. இம்முறை அத்தகைய ஒரு கதையினைத் தருகிறேன்.

பஞ்சபாண்டவர்கள் கெளரவரை வெற்றிகொண்டு அரசாட்சி செய்த காலத் தில் அஸ்வமேத யாகம் செய்தார்கள். குதிரையொன்றை நாட்டின் சகலபாகங் களுக்கும் அழைத்துச் செல்வார்கள். குதிரையைக் கொண்டு செல்லும் அரசனின் ஆதிகக்த்தை எதிர்ப்பவரிருந்தால் அதைப் பிடித்துக்கட்ட முற்படுவார். அவருடன் போரிட்டு குதிரையைக் கொண்டு சென்ற அரசனின் பிரதிநிதிகள் வெற்றி பெறவேண்டும். தோற்றால் யாகம் செய்ய முடியாது. இவ்வாறு சுற்றிவந்த குதிரையை வைத்துச் செய்யப்படும் யாகமே அஸ்வமேதயாகம். யாகம் பெரும் செலவில் செய்யப்படும். வந்தோருக்கெல்லாம் விருந்துபசாரம் செய்து தானமும் கொடுப்பார்கள். தருமத்தின் உருவமாகப் போற்றப்படும் தருமராஜன் செய்த யாகத்தில் தானமும் உபசரிப்பும் மிகச்சிறப்பாக இருந்திருக்கு மல்லவா?

யாகம் முடிந்ததும் தருமரை அனைவரும் புகழ்ந்து பாராட்டிக் கொண்டிருந்தனர். இன்றும்கூட ஒருவர் பாராட்டத் தக்க செயலொன்றைச் செய்தால் அவர்பதவியும் அந்தஸ்தும் உள்ளவராயிருந்தால் எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள். அதில் ஏதாவது திருத்தவேண்டிய குறைகளிருந்தால் பாராட்டுவார்கள் என்று கூறுகிறேன்.

உற்றசமயத்தில் உதவுவதே உண்மை உறவு.

தாலுங்கூட கூறுமாட்டார்கள். அதேவேணை அதுபற்றிக் குறைகூறுவோரும் எங்கோ ஒரு மூலையிலிருப்பார்கள்.

புகழும் பாராட்டும் நல்லவைதான் என்றாலும் புகழ்ப்படுவெரை கர்வமடையச் செய்யும் தன்மை அவற்றிற்கிருக் கிறது. இந்தக் கர்வம் நல்லதல்ல.

மிகவும் நல்ல மனிதரான தருமர் கர்வத்தின் வசப்பட்டு விடக்கூடாதென்றோ அல்லது செல்வம் படைத்த அவரது தான்தைவிட ஏழைசெய்வது உயர்ந்தது என உணர்த்தவோ அவ்விடத்திற்கு ஒரு கீரி வந்தது.

“நீங்கள் எல்லோரும் புகழ்வது போல் இந்தயாகம் சிறந்ததல்ல. இதோ பாருங்கள் எனது உடலின் ஒரு பக்கம் பொன்னிறமாக இருக்கின்றது. இதன் மற்றப்பக்கம் பொன்னிறம் பெறுவதற்காக நான் ஓரிடத்தைத் தேடித்திரிகிறேன். இங்கும் அப்படி நடைபெறவில்லை. இது எப்படிப் பொன்னிறமாகியது தெரியுமா?” எனக்கேட்டு அது ஒரு கதை கூறியது.

முற்காலத்தில் சத்துப்பிரத்தன் என்றோரு முனிவரும் மனைவியும் மக னும் மருமகனுமிருந்தனர். மழையில்லாத தால் நாட்டில் பஞ்சமேற்பட்டது. உணவுப் பொருளைதுவும் கிடைக்காததால் பசியினால் வருத்தமுற்ற அவர்கள் சிவபிரானைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு உணவு தேடிப்புறப்பட்டார்கள்.

ஓரிடத்தில் நெல்மணிகள் கிடக்கக்கண்டு அவற்றைப் பொறுக்கிச் சேர்த்து வீட்டிற்குக்கொண்டு போய் அரிசியாக்கி பொரிமா செய்து அதனை நான்காகப் பங்கிட்டு நால்வரும் உண்பதற்காக வைத்தார்கள்.

அந்நேரத்தில் இறையடியவர்

ஒருவர் அவர்களுடைய வீட்டிற்கு வந்து, “மிகுந்த பசியாயிருக்கிறது. உண்ண ஏதும் தருவீர்களா?” எனக்கேட்டார்.

சத்துப்பிரத்தன் அவரை உபசரித்து, தனது பங்குப் பொரிமாவை அவருக்குக் கொடுத்தார். அவருடைய பசியைப் போக்க அது போதியதாயிருக்க வில்லை. அதைக்கண்டு சத்துப்பிரத்தன் கவலையடைந்தார். உடனே மனைவி தனது பங்குப் பொரிமாவையும் அவருக்குக் கொடுக்குமாறு வேண்டினாள். சத்துப்பிரத்தனே மனைவியின் பசியைப் போக்கு வதும் தன் கடமையாதலால் அதை அவளை உண்ணுமாறு வற்புறுத்தினான். மனைவியோ அதித்தியை உபசரிப்பது தஷது கடமையுங்கூட என்பதால் அப் பொரிமாவையும் கொடுக்குமாறு கோரினாள்.

அப்பொரிமாவை உண்டபின்பும் அடியவருக்குப் பசி தீரவில்லை. சத்துப்பிரத்தன் மறுக்க, மறுக்க மகனும் தனது பங்குப் பொரிமாவைக் கொடுத்தான். அப் பொழுதும் அவருக்குப் பசிதீராதுபோகவே மாமனின் மறுப்பிற்குப் பதில் கூறி அவரைச் சம்மதிக்கவைத்து மருமகனும் தன் பங்கை அடியவருக்குக் கொடுத்தாள். அடியவர் பசிதீரந்து மகிழ்வடைந்தார்.

அடியவர் உண்ணும் போது சிந்திய பொரிமாத்தூள் பட்ட எனது மேனி பொன்னிறமாயிற்று, விருந்தினரை உபசரித்த சத்துப்பிரத்தன் குடும்பத்தினரை தருமதேவதை வாழ்த்தி அவர்களுக்கு நந்கதியை நல்கினாள்.

அவர்களின் விருந்துபசாரத்திற்கு ஈடாக இந்தயாகம் அமையவில்லை. அதனால் எனது உடலின் மறுபக்கம் பொன்னிறமாகவில்லை என்று கீரி கூறி,

பிறகுக்கு நீ உதவியகை நினைக்காதே.

அங்கிருந்து சென்றது. தருமராஜா அந்தக் கீரி கூறிய கதையைப்பற்றி ஆழந்து சிந்தித்தார். நாமும் சிந்தித்துப் பயன்பெற வேண்டிய பல கருத்துக்கள் இக்கதை

யுள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. கதைகளும் நற்பண்புகளை நம் வாழ்வில் கடைப் பிடிக்க வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

(தொடர்ச்சி...)

2005ஆம் ஆண்டு உற்சவம் (05.08.2005) தொடக்கம் நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தேர் விபரம்

ச. சத்தியேந்திரன்	திருநெல்வேலி	1000. 00
திருமதி சி. தர்மலிங்கம் இமையாணன்	உடுப்பிட்டி	1000. 00
ஆ. பாலசிங்கம் அத்தாய்	மாலிசந்தி	1000. 00
பொ. நடராஜா நினைவாக ஆ.கா. இராமநாதன் ஆவரங்கால்		3000. 00
சௌன் கிருஷ்ணா	சாவகச்சேரி	500. 00
மாணிக்கவாசகர் தெய்வேந்திரம்	சாவகச்சேரி வடக்கு	3000. 00
தர்விகா திருவருட்செல்வன்	சாவகச்சேரி	1000. 00
ச. ஜெயதாசன் செந்தாவளவு	இருபாலை	600. 00
திருமதி ம. செல்லத்துரை		2000. 00
நா. கிரிதரன்	கனடா	1000. 00
N. பாலகிருஷ்ணன்	உடுப்பிட்டி (கொழும்பு)	2000. 00
செல்வி யோகலதா வீரபத்திரகோவிலடி	உடுப்பிட்டி	1000. 00
சின்னத்தம்பி பார்த்தீபன் மாசேரி	வரணி	10,000. 00
இ. நல்லம்மா	இடைக்காடு	1000. 00
கனகம்மா, ரவீந்திரன் குடும்பங்கள்	தம்பசெட்டி (லண்டன்)	100 பவுண்ஸ்
திருமதி செல்வராணி நாகராசா	அவுஸ்திரேலியா	5000. 00
மு. கணேஸ்குடும்பம்	இனுவில் 1முடை அரிசி, 1முடை செத்தல்	
செல்வி தி. பெரியதம்பி V.M ஞோட்	பருத்தித்துறை	1615. 00
மோகாணந்தன் பிரதீபன் சீனிப்புலம்	வத்ரி	5000. 00
குருநாதன்	அராலி	1000. 00
நா. திருச்செல்வம்	திக்கம்	1000. 00
ஜெயக்குமார் கமலேஸ்வரி	கொக்குவில் மேற்கு	1000. 00
Dr.G. பவானி மகப்பேற்று நிபுணர்	யாழ்ப்பானம்	10,000. 00
ஸ்ரீந்தியா நகைமாடம் ஸ்ரான்லிவீதி	யாழ்ப்பானம்	2000. 00
சு. சுரேந்திரத்தினம் டச்சுவீதி	கோப்பாய்	1000. 00
மு. நவரத்தினம் வீரப்பதிராஜன்	கரணவாய்	1000. 00
விதுசனசர்மா கோவில்வீதி	நல்லூர்	2000. 00
குணசிங்கம் கஜேந்திரன்	இத்தாலி	100யூஞோ (தொடரும்..)

எங்களின் ஆசை எப்போதும் குறைவதில்லை.

அருட்கவி டி. வினாசித்தங்கிழவர்....

சென்னை தென்காலத்தில்

அருட்கவிஜயா அவர்களுடைய நம்பிக்கை இருப்பதில்லை. சிறுவர்த்தில் இவருக்கு சொத்திடம் பார்த்த ஒருவர். இந்த விருப்பத் தமிடி அந்தாக்கும் ஏதுவாட்டான். படிப்பும் குறைவு. தேட்டம் அன்ற வெள்ளான் என்று கூறியாரா? ஆனால் தினதெபெல் வாம் சிறுவயதாய் இதேந் துடுப்பத்திடுயா நம்பவில்லை. இவராவே அருளிர்க்க முன் வால். சோதி சிர எஸ்ஸாம் தூச் என உணர்ந்தவராய் தலை கல்விபிள் முன் வேற்றும் கண்டார். இன்று வான்பொறியை உயர்ந்த மலிஞ்சானாய், புலஸ்ஸாய், அர்த்தநாராய் விளங்குவின்றார்.

சோதிடம் என்ற பொரில் பணம் கம்பாதிக்கும் பாசாங்க பண்ணும் ஓரேபிட்டுவது அது செப்பிள்கை குன்பம் என்று சோதிட் தீயசக்கியவை நம்பி விண்ணகள் கான் சோதிட் என என்னினார். இத்தகைய அருட்கவிஜயாக்கு இயை சோதி சிர எவ்வாறு கைவரப்பெற ஏது என என்னுடையினா?

ஆபியியடி பரிசுசிக் கலாசாலையில் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்து அடிகவி ஆயாவுக்கு புரியாதாலும் சோதந் கந்தையா சுசிரிப்பது தீவிரநடியிலேத் தந்து அவி ஒரு சோதி சிருந்தார்க்கூடியது. சோதி த்தில் அருட்கவிக்கிறுந்த காற்பை சீற்றுவிற்காம் பட்டினிட்டார். நிசுக்கதீயில் எனுவது அல்லசோதிடம். இவைக்கதீயால் வாழுவது தான்சோதிடம். மக்களை நல்வழிப்படித்துப் பிற்கவிக்கு சோதிடம் எவ்பெல் அறிசுக்கானான் நல்

சிபத்துடன் இவென்ன முடிவுக்கு தெரிந்து செற்று விசிதாகசோதிட்டுப்பங்களைப் பெற விருத்தார். படிப்பதையும் சோதி த்தில் புள்ளத்துவமுடிய அதனை அற்பும் ஆவதும் சிருத்தில் விடுவது குறைவேண்டும் என்ற அபாவும் அருட்கவிஜயா மனதில் ஒரு பெற்றோயிற்று.

* போதித்ததைச் சோதிடம் கொடும் மலைக்கோ பலநாள் கவலை ஒரு மனதில் குடிசொல்லுத்தது. தீருப்பாட்டு முடிக்கு பத்து வருடங்கள் குடிபிழு நாள்கென்று ஒதுவாசீ தில்லையே என்பது தான் அவை மனமல்லதா.

ஓருநாள் கந்தையா ஆபியியடி அருட்கவிஜயாவும் புரியாகக் கணத்திடும் கோவிட்டுந்தளை தீடைபில் சிருத்திரு அருட்கவிஜயா “கடக்குங்க்கு விரைவில் ருமிக்கை, கரும் நாகபூரை அருள் கடக்குந்து” என்பதையும் கந்தையா ஆபியி ஒன்றுமே பேசவில்லை. எலாசாகலை விடுமுறைவிட்டு எடு கொண்டு விட்டார்.

விடுமுறை கழிந்து கலாசாலை அருப்பித்ததால் அப்புசேன்ற அருட்கவிஜயாவேத் தேடி ஒருவந்தராய் ஆபியிப்பர் கந்தையா ஒன்றுமிக்காண்டிரி பேரிடபத்து வெட்க்காகக் குழந்தைகளில்லை. அப்பிராது நீங்கள் வெறியெடு மாண்பி கறபவதியாக இருக்கினார். தீங்கள் ஒன்றை மிகுஷிபி சிருபியன் என்று வாடி அகட்கிப்புத் தராம். படித்த சோதிடால் ஆக்காத் திலுவர் பார்க்க வேற்பொரித்தியான அம்பி கையில் அருள் உங்களுமதுவாடு. என்று காறி ஆசிரிவுத்தியாய்.

மொழுங்காருவினாற்றில் குதாக்கியார்.

இவ்வாறு படிப்படியாக இவரது சோதிடக்கலை வளர்ச்சியற்று மக்களுக்கு ஆலோசனை கூறுமளவுக்குப் பிரபல்யம்

“கோதாரி உள்ள இடத்தும் கூசாமல் செல் உள்க்கு ஆதாரமாகி நிற்பேன் அஞ்சுதற் கொன்றுமில்லை”

என வீரபத்திரர் தான் காப்பாக நிற்பேன் நீ தீமையை ஒழி என்று உத்தர விட்டதுடன் அருட்கவிஜயாவின் மனதின் உள்ளே உறைந்திருக்கும் மனோன் மணியின் மணிவாக்கியங்கள் தான் இவரது சோதிட வாக்காக அமைந்தது. இவரது வாக்கு தெய்வீகவாக்கு.

“சோதிடம் தனியே படித்துவராது. அது வேதத்தின் ஓர் அங்கம். ஆகையால் இறைவன் திருவருளினாலேயே சோதிடப் பயன் சொல்லமுடியும். இதனால் எனக்கு சமுகத்துக்குச் சேவை செய்யும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது” என்று “என்னுரை” என்ற அருட்கவிஜயாவின் கையெழுத்துச் செவ்வியிலேயே அவர் குறிப்பிட்டுள்ளமை குறிப்பிட்டத்தக்கது.

இவரது சோதிடக்கலை மென் மேலும் பிரகாசித்தமைக்கு காரணம் இச் சோதிடத்துடன் கலந்த வைத்தியக்கலை யும் தான் அருட்கவிஜயாவினது பிதாவின் தமையனார் அப்பாவார் என்பது அவர் பெயர். அவர் சிறந்த ஆயுள்வேத வைத்தியர். அவரது பரம்பரை வைத்தியசித்தியும் இவரது வைத்திய வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாயிற்று. இவற்றுடன் இவர் சித்தர்கள் நூல்கள் அகத்தியர், திருமூலர் என்போரது சித்தர்மருத்துவக் குறிப்புகள் இவரது வைத்தியத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இவருக்குக் கிடைத்த அம்பிகையின் திருக்காட்சிகளும் அருட்தீட்சைகளும், நாவில்

அடைய தெய்வருள் முன்னின்று வழி நடத்தியது.

பொறித்த அட்சரங்களும் தான் இவரைச் சிறந்த சித்திகள் வாய்க்கப்பெற்ற சோதிட வைத்தியராக நிபுணத்துவம் வகிக்கச் செய்துள்ளது.

ஜயாவின் சேவையில் முக்கிய அங்கம் வகிப்பவை திருநீறு, தீர்த்தம், ஸ்பரிசதீட்சை, ஆசீவாதம், வாக்கு, காப்பு நூல் என்பவை ஆகும்.

இவரது சோதிடவைத்தியமுறை மிகவும் வித்தியாசமானது. முதலில் சிலரைக்கண்டால் “ஏன் இங்கு வந்தனீங்கள் இங்கை ஒன்றும் பார்க்க இயலாது. சம்மா பாவங்களைச் செய்கிறது. பிறகு வருவினம் அதுக்கை வருத்தம் இதுக்கை வருத்தம் என்று” என தாறுமாறாக ஏச வார். பிறகு பெறித்த பார்வையுடன் வந்த வரை நோக்கி இப்ப என்னவேணும் என்பார். வந்தவர் வந்த விடயத்தைக் கூறிய தும் சிலருக்கு ஒரிரு சொல்லிலேயே நிவர்த்தி கூறிவிடுவார். சிலருக்கு மனிக்கணக்காய் கதைகள் முற்பிறப்பு நிகழ்வுகள் என்பன பற்றியெல்லாம் அறிவுரை வழங்குவார். ஒருவருடன் கதைத்துக்கொண்டு இருப்பார். ஆனால் அவ்வாக்கு யாருக்கு சொல்கிறாரோ அவரைவிடக் குழுமியிருக்கும் மற்றையோரில் எவருக்கோ உரியதாக அமைந்திருக்கும்.

ஒருமுறை நீரவேலியைச் சேர்ந்தவர். இவர் வாக்குக் கூறும் வாயிலின் முன் நெஞ்சைப் பிடித்துபடி முனகியவன் னைம் நின்றார். ஜயா என்னவேண்டும்

நான் என்னும் நினைவே அகங்காரம்.

என்றார். “ஜ்யா கொழும்புக்கு சென்று காட்டியும் இந்த நெஞ்சுவலி மாறேல்ல நீங்கள் தான் இதற்கு ஒரு உபாயம் சொல்லவேண்டும்” என்று கூறிக் கண்ணீர் விட்டமுதார். உடனே ஜ்யா நீரவேலிக் கந்தனின் கடம்ப மரத்துமண்ணை எடுத்து அந்தக் கந்தனின் தீர்த்தத்திலேயே குளைத்து வலியுள்ள இடத்துக்கு பூசி னால்சுகம்வரும் என்றாராம். அவரும் விடைபெற்று ஜ்யாவின்வாக்கில் கூறிய

படியே செய்துவந்தார். அடுத்த முறை முன்பு முனகியபடி வந்தவர் அன்று புன் முறைவுடன் வந்தாராம் ஜ்யா என் நெஞ்சு வலி பஞ்சாய்ப் பறந்துவிட்டது. என்றுகூறி அவர் பாதாரவிந்தங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி வீழுதி ஆசீவாதமும் பெற்று மனமகிழ்வுடன் வீடு திரும்பினாராம். இவ் வாறான அடியார் இன்னல் நீக்கும் அரூட் பெரும் சோதிட வைத்தியராம் எங்கள் அரூட்கவிஜயா அவர்கள். (தொடரும்...)

நால் வெளியீடு சழக்துச் சிவஸ்யங்கள் ~ நால்வெளியீடு

சமுத்தின் 80இற்கு மேற்பட்ட சிவாலயங்களின் வரலாறும், தகவல்களும், ஆராட்சித்திறனும் எழுத்தாளுமையும் கொண்ட ஆய்வாளர்களினால் ஆக்கப்பட்டு, வித்துவான் அருள் மொழியரசி திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு 350 பக்கங்கள் வரையில் கோயில் வர்ணப்படங்களுடன் 02.07.2006 அன்று திரு சி. தியாகராசா S.T.R தலைமையில் மாலை 5.00மணிக்கு கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் வெளியிடப்படும்.

நால் பெறவிரும்புவோர் 20.06.2006 இற்கு முன்னர் 30/- முத்திரை, சுயமுகவரியுடன் பம்பலப்பிட்டி அல்லது வெள்ளவத்தையில் மாற்றுத்தக்க 350/- காசுக்கட்டளையை அனுப்புமிடத்து 03.07.2006அன்று பிரதிகள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

த. துரைசாரா
31A, ஜானகிலேன், பம்பலப்பிட்டி,
கொழும்பு-04,
தொலைபேசி. இல. 011-4515042.

மலர் வெளியீடு (திருவருட்பயன் வசனங்குபம்)

ஆக்கம்:- திருமதி மாதேவிப்பிள்ளை கதிர்காமத்தம்பி

உதவி ஆக்கம்:- சிவகவிமாமணி கவிஞர் ஆ. கதிர்காமத்தம்பி

இடம்:- சந்திதியான் ஆச்சிரமம்

காலம்:- 02.07.2006 வெள்ளிக்கிழமை காலை 9.30மணியளவில்

மலர்வெளியீடிடில் கலந்து சிறப்பிக்கவுள்ளோர்

சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை

திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம்

திருமதி கலைவாணி இராமநாதன்

காலம் தவறினால் எல்லாம் தவறாகும்.

சந்நிதியான்

கலை நடாயியாத்திமைப் புத்தகம்.

வரத்து கூபான் ஆபத்து அக்ஷதை துள்ளப் பூற்படிகளிற்பொழுது அவற்றிலிருந்து விழுப்புவதற்காக மனி தள் வேறு மாற்றுச் சேய்த பாடுகளை மேற்கொண்டது திரப்பாணித் திருவாரூர் மாற்றுச் சேய்த பாடுகள் சீலவேலன்களில் திருவெங்படுத்துவதற்கு மாற்றாக ஏற்கனவே சிருந்த துள்பத்தை அல்லது அப்பகு மேற்கும் தோக்கங்களின்றி நிலைமை தோன்றும்போழுது மனிதன் முன்புறிஞர்

விரோமபிரகே போன்ற மானிடப் பாடங்களை உரூந்துகொள்ளுகிற விரதத்தில் இணையடைவிட்டார். அதுமட்டுமல்லது இங்காரான சந்தர்ப்பங்களில் தான் மனிருள் நட்மதி இழந்து நிதானாக இருந்து தமசு வாட்க்கைப்பணத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டிய முடிவை மனை எடுக்கும் பிரதா மானா சூப்ரதிஸ்தாக்கும் தள்ளப்படுகின்றான்.

ஒன்றொரு தனிப்பட்ட மனிதனின் வாழ்க்கையே இவ்வாரான முன்விடத்

மானிதன் தன்மையைத் தடுவது நல்லவைக்கிறது.

சம்பவங்களின் தன்மையும் தாக்கமும் வேறுபட்டுக் காணப்படலாம். ஆனால் இது போன்ற குழ்நிலைகளுடன் ஏராளம் பேர் இன்றும் இந்த மண்ணில் வாழ்ந்து கொண் டிருப்பதை எம்மால்க் காணமுடிகின்றது.

இதுபோன்ற துன்பியல் குழ்நிலை களில் ஆரம்பநிலையிலிருந்தே தெய்வத் தின் துணையை மட்டுமே நம்பி அந்தத் தெய்வம் நிச்சயம் திருவருள்புரியும் என்ற அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையுடன் தெய்வத்தின் திருவடிகளில் சரணாகதி அடைந்து தமது வாழ்க்கைப்பயணத்தை வழிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றவர்களின் வரலாற்று நிகழ்வுகளும் இந்த மண்ணில் இடம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய வரலாற்று நிகழ்வுகளில் ஒரு சிலவற்றையேனும் வெளிப்படுத்தவேண்டியதும் காலத்தின் கட்டாயம் என்றே நாம் கருதுகின்றோம்.

இலங்கையில் யுத்தமேகங்கள் கருக்கட்டத்தொடங்கிய காலகட்டமான 1983ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்திலிருந்து கடல்கடந்த நாடுகளுக்கு புலம் பெயராது இந்த மண்ணிலையே தொடர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒவ்வொரு குடும்பமும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற துன்பங்களுக்கும் துயரங்களுக்கும் திரு திருமதி நடராசா தங்கரத்தினம் குடும்பத்தினரும் விதிவிலக்கானவர்கள் அல்ல. இவர்களுடைய குடியிருப்பு பலாலி இராணுவமுகாமின் எல்லைக்கிராமமான இடைக்காட்டில் அமைந்துள்ளது இந்தக்கிராமம் பலாலி இராணுவமுகாமிற்கு வடகிழக்கு திசையின் மிகவும் அண்மித்தாக அமைந்துள்ளதால் தொடர்ச்சியாக பலவிதமான பாதிப்புகளுக்கும் முகம் கொடுக்கவேண்டியதாக வுள்ளது.

இந்தவகையில் திரு திருமதி நடராசா தங்கரத்தினம் குடும்பத்தினர், வீடு இழப்பு, வீட்டு உட்டமைகள் இழப்பு, வருமானம் தரும் சொத்துக்கள் இழப்பு, இடப்பெயர்வு, தாயகமீட்டுப் போராட்டத்தில் உயிரிழப்பு, என அனைத்து இழப்புக்களுக்கும் முகம்கொடுத்து துன்பச்சுழிநிலையிலேயே தற்பொழுதும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

இந்தத் துன்பங்களிலிருந்து ஓரளவேணும் விடுபடுவதற்கு ஒரு மாற்றுவழி யாக திரு திருமதி நடராசா குடும்பத்தினர் தமது இரண்டாவது மகன் அகிலன் 2001 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் கண்டாவுக்கு அனுப்புவதற்கான ஒழுங்கு களை மேற்கொண்டனர். அத்துடன் அதிக பணம் செலவுசெய்தாலும் எவ்வித ஆபத் துக்களுக்குள்ளும் அகப்படாது பாதுகாப்பாக கண்டாவுக்குப் போய்சேரக்கூடிய வகையில் பிரயாணமுகவர் மூலம் பிரயாண ஒழுங்குகளையும் கவனமாக மேற்கொண்டனர். நடராசா அகிலன் உட்பட 18 பேர் அந்தக் குழுவில் இடம் பெற்றனர்.

அவர்கள் நினைத்தது போல எந்தவிதமான பிரச்சனைகளோ ஆபத்துக்களோ இன்றி சுமுகமாக பிரயாணம் தொடர்ந்தது அவர்களது பிரயாண இலக்கை அடைகின்ற இறுதிக்கட்டத் திற்கு அவர்கள் சென்றடைந்தனர். அமெரிக்க நாட்டிற்குள் பிரவேசித்து விட்டனர். தற்பொழுது அமெரிக்கநாட்டின் வட எல்லையைக் கடந்து கண்டாவுக்குள் பிரவேசிப்பதற்கான முன் ஆயத்தங்களும் செய்து முடிக்கப்பட்டுவிட்டன.

இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில்தான் உலகமக்களையே அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கிய அமெரிக்க உலகவர்த்தகமையம் பயங்கர

மனக்சான்றின் மகிழ்ச்சியே உண்மையான இன்பாரும்.

வாதிகளால் தாக்கப்பட்ட சம்பவம் அங்கே நடைபெற்றது. இதனால் அமெரிக்கா அசா தாரண பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை தனது நாட்டில் மேற்கொண்டது. இந்த நடவடிக்கைகளால் இவர்கள் அனைவரும் அமெரிக்கநாட்டு பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டனர். ஆனாலும் அந்த பயங்கரவாதச் செயற்பாட்டிற்கும் இலங்கையைச் சேர்ந்த இந்த இளைஞர்களுக்கும் எவ்விதசம்பந்தமும் இல்லை என்பதை அமெரிக்க பொலிசார் உணர்ந்து கொண்டனர். இந்த நிலையில் விசாரணையின் பின்னர் சிலர் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட்டனர். சிலர் காலம் தாழ்த்தி விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இன்னும் சிலர் இலங்கைக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர்.

ஆனால் அகிலனையும் அந்தக் குழுவில் சென்ற இன்னொரு பெண் ணையும் மட்டும் பிணையில் விடுதலை செய்யாது தொடர்ந்தும் தடுத்து வைப் பதற்கு அமெரிக்க பொலிசார் முடிவு செய்தனர். அதுமட்டுமல்ல சாதாரண தடுப் புக்காவலுக்குப் பதிலாக ந. அகிலனை கடுமையான கட்டுப்பாடுகளுடன் வெளித் தொடர்புகளுக்கும் அனுமதிவழங்காது சிறைக்குள் அடைத்துவைத்தனர். இவ் வாறான சிறைவாசம் தொடர்ந்து பல வருடங்களாக நீடித்துக்கொண்டே செல் வதை அகிலனால் தாங்கிக்கொள்வது மிகவும் கஷ்டமாகவே இருந்தது. மேலும் அகிலனை இலங்கையிலுள்ள தடைசெய்யப்பட்ட விடுதலை அமைப்பின் உறுப்பினர் என்ற தகவலை அகிலனுடன் கூடவந்த குழுவில் உள்ள ஒருவன் தான் தப்புவதற்காக அமெரிக்க பொலிசாருக்கு வழங்கியதாலேயே தான் இவ்வாறு துன்பப்படுவதையும் அகிலன் பின்பு

தெரிந்து கொண்டான்.

குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட துயரங்களைத் துடைப்பதற்காக தாய்நாட்டை விட்டுப் புறப்பட்ட நிலையில் ஏற்பட்ட ஆபத்தையும் துயரங்களையும் எண்ணி இங்கே அகிலனின் தாய்தந்தையர் அவருடைய சகோதரங்கள் அனைவருமே மிகவும் துன்பத்திற்கு ஆளானார்கள். முக்கியமாக அகிலனின் தாய்தந்தையர் கள் தமது மகனுக்கு ஏற்பட்ட பரிதாப நிலையைத் தாங்கமுடியாது வேதனையால் கண்ணீர் சிந்த ஆரம்பித்தார்கள். தமது குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தையாரிடம் சொல்வது யாருடன் பகர்ந்து கொள்வது எனத்தெரியாது அனைத்துத் துன்பங்களையும் தாமே உள்ளங்கி ஒவ்வொரு நாளையும் தீராத துன்பத்துடன் கழக்கும் நிலைக்கு உள்ளானார்கள்.

தொடர்ச்சியான பல துன்பியல் சம்பவங்களை இந்தக் குடும்பம் சந்தித்து வந்ததினால் ஏற்கனவே துயரத்துடன் காணப்பட்ட அகிலனின் தந்தையாகிய நடராசா அவர்கள் பொருளாதார ரீதியாக மேலும் அதிகளு பணத்தை செலவு செய்த பொழுதிலும் பல்வகைப் பட்டவர் களின் உதவிகளைப் பெற்ற நிலையிலும் தனது மகனின் விடுதலை தொடர்பாக எந்தவித முன்னேற்றமும் ஏற்படாத நிலையில் செய்வதறியாது கலக்க மடைந்து நிலைகுலைய ஆரம்பித்தார்கள். ஏற்கனவே சந்தித்தியானது அடியவளாக அவனை உள்ளத்தில் நிலைநிறுத்தி வணங்கிவருவதனால்தான் இவ்வளவு துன் பங்களையும் தன்னால் தாங்கமுடிகின்றது என்று அவர் உணர்ந்தாலும் தற்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள துன்பத்தைத் தொடர்ந்தும் அவரால் ஜீரணிக்கமுடியாத நிலை ஏற்பட-

த. ஆணாலும் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள இந்த துன்பத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு தெய்வத்தின் திருவருளைத்தவிர் வேறு எதுவுமே தனக்கு பயன்படமுடியாதென்பதை சந்திதியை குலதெய்வமாகக் கொண்ட தமது முதாதையர்கள் காட்டிய வழிகாட்டல்களிலிருந்தும் தனது அனுபவத்திலிருந்தும் நடராசா அவர்கள் நன்கு உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

தனது உள்ளத்தில் திடமான முடிவை மேற்கொண்ட திரு நடராசா அவர்கள் ஆபத்பாந்தவனாகிய சந்திதியானது சந்திதானத்திற்கு வந்து அங்கே அவனது திருப்பாதங்களில் முழுமையாக சரணாகதி அடைந்தார்கள். ஒருசில வருடங்கள் அல்ல நால்ரை வருடங்கள் சந்திதியானது நித்திய பூசைகளில் பங்கு கொண்டு அவனை உள்ளன்புடன் வழிபாடு செய்தார்கள். அவர் தனது இயல்பான கருமங்களில் ஈடுபடுவதுபோல மற்ற வர்களுக்கு வெளிப்பட்டாலும் சந்திதியானது நித்தியபூசைகளில் பங்குபற்றி அவனது திருநாமங்களை உச்சரிப்பதையே தனது பிரதான தினசரிச்செய்யபாடாக ஆக்கிக்கொண்டார்கள். இத்தகைய வழிபாடு வருடக்கணக்காக நீண்டுசென்ற அதேநேரம் அவரது உள்ளத்தில் தனது மகனது விடுதலை தொடர்பாக நம்பிக்கை ஒன்று வளர்ந்து வருவதை திருநடராசா அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

இந்த நிலையில் 2005ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் நடராசா அவர்கள் தெய்வப்புலவர் அருட்கவி விநாசித் தம்பி ஜயா அவர்களிடம் சென்றபொழுது அவர் குறிப்பிட்ட திகதிக்கு முன்னர் அகிலன் விடுதலைசெய்யப்பட்டு விடுவார்

என்பதை வெளிப்படுத்திய அதேநேரம் ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தின் தலவிருட்சத்தின்கீழ் அமர்ந்திருந்து குறிப்பிட்ட முறையில் பிரார்த்தனையை மேற்கொள்ளுமாறும் வழிப்படுத்தினார்கள்.

விநாசித்தம்பி ஜயா குறிப்பிட்டது போல திரு நடராசா அவர்கள் ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலயத்தின் தலவிருட்சமான பூவரச மரத்தின்கீழ் இருந்து குறிப்பிட்ட நாட்கள் தூய்மையான வழிபாட்டை மேற்கொண்டார்கள்.

ஆம்! என்ன ஆச்சரியம் 2006ஆம் ஆண்டு பங்குனிமாதம் நடராசா அகிலன் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். அகிலன் விடுதலை செய்யப்பட்ட செய்தி இலங்கையில் உள்ள அனைத்து ஆங்கில தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் மட்டு மன்றி உலகின் முக்கிய பத்திரிகைகளிலும் இணையத் தளங்களிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. எந்த விதமான குற்றச்சாட்டுக்களும் நிருபிக்கப்படாத நிலையில் சந்தேகத்தின் பெயரில் ஏற்றதாழ நால்ரை வருடங்கள் அகிலனை சிறையில் அடைத்து வைத்திருந்தமை மனித அடிப்படை உரிமையை மீறும் செயல் என அமெரிக்கநாட்டின் உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது. இந்தத் தீர்ப்பு உலகில் உள்ள அனைத்து மனித உரிமைகள் ஆர்வலர்களது கவனத்தையும் சர்ப்பதாயமைந்திருந்தது.

அகிலனின் விடுதலை சர்வதேச ரீதியாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு விடயமாக இருந்தபொழுதிலும் இந்தச் செய்திகளுக்கெல்லாம் திரு நடராசா அவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவற்றைப் பெரிதாகக் கருதவில்லை. மாறாக சந்திதியானிடம் தான் கொண்ட

ஏன் என்று கேட்கத் தெரிந்தவனே புத்திசாலி.

நம்பிக்கை சந்நிதியானிடம் தான் மேற் கொண்ட பிரார்த்தனை நால்வரை வருடங்களாக நித்தியழுசைகளில் சந்நிதியானை நெஞ்சுக்குகி வழிபாடு செலுத்தியமை ஆகிய பகுமையான பக்திச்செயற்பாடு களையே அவர் பெரிதாகக் கருதுகின்றார். இத்தகைய வழிபாடுகளே தனது மகனின்

விடிவிற்கு காரணமாயமைந்த தென்றும் அதேநேரம் தான் வாழ்நாள் முழுவதும் சந்நிதியானின் அடிமையாக வாழ்வதற்கும் இது வழிவகுத்துவிட்டதையும் என்னி ஆனந்தப் பரவசமடைகின்றார்கள்.

ஓம் முருகா!

கு. தியாகராஜசுர்மா (நீர்வைமணி)

மு. சுரேந்திரன் சிறுப்பிட்டிதெற்கு

தி. தவபாக்கியராஜா

க. பாலமுருகேசன் மானிப்பாய்வீதி

நா. வடிவேஸ்வரன் இலட்சமணன் தோட்டம் தும்பளை

ஆ. சிவநாதன் ஆசிரியர்

S. வையாபுரி

தா. சிவப்பிரகாசன்

S. பிரதீப் நல்லூர்

T. தியாகலிங்கம் S.V.M

சுப்பராங் தொலைத்தொடர்பு நிலையம்

சின்னத்தம்பி சிவகுமார்

இரா. சுந்தரலிங்கம் முன்னால் கல்விப்பதிப்பாளர்

கு. கனகரத்தினம் குடும்பம் தாயகம்

சி. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா

கிறீன் பலஸ் புடைவையகம் தின்னனவேலி யாழ்ப்பாணம் 2மூடைஅரிசி,

நித்திய அன்னப்பணி தொடர்ச்சி....

நீர்வேலி 1மூடை அரிசி

நீர்வேலி 1மூடை அரிசி

அச்சுவேலிதெற்கு 2மூடை சம்பா

ஆனைக்கோட்டை 250. 00

தும்பளை 1000. 00

நெல்லியடி 1000. 00

கண்டா 1மூடை அரிசி

கோப்பாய் 2000. 00

யாழ்ப்பாணம் 1500. 00

யாழ்ப்பாணம் 1மூடை அரிசி

பத்தமேனி 1மூடை அரிசி

கீரிமலை 1500. 00

இரா. 3புட்டிஅரிசி, 2000. 00

தி. திருநெல்வேலி 2000. 00

கொழும்பு-6 (நவின்டில்) 2000. 00

கீரிமலை யாழ்ப்பாணம் 2மூடைஅரிசி,

100தேங்காய்,10K அப்பளம், பருப்பு

S. சதாசிவமூர்த்தி மூலம் மதுராவித்தியானந்தன் கண்டா 150கண்டியன்டொலர்

V. அரவிந்தன் காலிவீதி கொழும்பு 10,000. 00

கா. திருநீலகண்டன் ஜேர்மன் 1மூடைஅரிசி

சு. இலங்கைநாயகம் கோண்டாவில் 1015. 00

இ. கந்தசாமி துன்னாலைமேற்கு கரவெட்டி 2மூடை அரிசி

வாக்தேவ் நந்தினி சரண்ஜா லண்டன் 3600. 00

செல்வி ச. ஸ்ரீரங்கநாயகி தாதிஉத்தியோகத்தர் 1000. 00

Dr. குகமுர்த்தி கந்தாமடம் யாழ் 1000. 00

தி. சியானுசன் லண்டன் 2000. 00

மகாதேவன் தர்ஷன் சுகங்ஜா ஏழாலைமேற்கு 1000. 00

அருளையா சுப்பிரமணியம் நீர்வேலிமேற்கு 1000. 00

(தொடரும்...)

நீதேநும் ஆத்மா உண்மையில் நீயே

ஆணிமாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

02~06~2006 வெள்ளீக்கிழமை முற்பகல் 9.30 மணியளவில்

நூல் வெளியீடு (திருவஞ்சப்பன் வசனநுபாம்)

அங்கியேர்:~ திருமதி மாதேவின்பிள்ளை கத்திராமத்துமர்

09~06~2006 வெள்ளீக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

வைகாசிப் பெருவிழா

கிசை நிகழ்வு

அன்றைதாசன் (க. ஆனந்தராஜா) எழுந்தத்தால்
சந்தோஷத்துப் பொலிய பாடசாலை மாணவர்களின் நிகழ்வு

16~06~2006 வெள்ளீக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

விடயம்:~ பக்திப்பாடல்

வழங்குபவர்:~ கிருபா, தவதாசன்

ஓர்கள் - மனோகரன் கிற்றார் - கத்திராமமுகன் மிருதங்கம் - பிரபா

23~06~2006 வெள்ளீக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சௌற்பொழிவு:~ பெரியபுராணம் (தொடர்)

வழங்குபவர்:~ அ. துமஸ்ரவேல் (சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்)
(யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

30~06~2006 வெள்ளீக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நூனச்சுடர் மாத வெளியீடு

ஆணி 2006

வெளியீட்டுரை:~ ச. நவநிதிராஜா வேல் (ஆசிரியர்)

மதிப்பீட்டுரை:~ க. சுவாமிந்தமுருந்து (விரிவுரையாளர்)

செஸ்வஸ் சந்நிதி ஆஸய வருடாந்த நகழ்வுகள்

2006

ஏப்ரல்

01.04.2006 பங்குனி 18 சனி
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்
11.04.2006 பங்குனி 28 செவ்வாய்
பங்குனி உத்தரம்
வைவப் பெருமான் கும்பாபிஷேக தினம்
14.04.2006 சித்திரை 1 வெள்ளி
மங்கள இந்தப் புதுவருடப் பிறப்பு
மாலை விஷேட உற்சவம்
29.04.2006 சித்திரை 16 சனி
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்

மே

12.05.2006 சித்திரை 29 வெள்ளி
சித்திரா பூரண விரதம்
26.05.2006 வைகாசி 12 வெள்ளி
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்

ஜூன்

09.06.2006 வைகாசி 26 வெள்ளி
வைகாசி விசாகம் விஷேட உற்சவம்
22.06.2006 ஆற்றி 8 வியாழன்
கார்த்திகை விரதம் மாலை 5மணி
விஷேட உற்சவம்

ஜூலை

02.07.2006 ஆற்றி 18 ஞாயிறு
ஆற்றி உத்தரம் பகல் விஷேட உற்சவம்
03.07.2006 ஆற்றி 19 திங்கள்
த்ரிதமிழ்நிபுப்பு
10.07.2006 ஆற்றி 26 திங்கள்
வருடாந்த குளிர்ச்சி பொங்கல்
16.07.2006 ஆற்றி 32 ஞாயிறு
சன்ன ஆண்டியப்பர் பூஜை
20.07.2006 ஆற்றி 4 வியாழன்
கார்த்திகை விரதம், விஷேட உற்சவம்
24.07.2006 ஆற்றி 8 திங்கள்
ஆற்றி அமவாசை விரதம்
25.07.2006 ஆற்றி 9 செவ்வாய்
கத்திகாம் கொடி
28.07.2006 ஆற்றி 12 வெள்ளி
ஆற்றிப்பூரம்

ஆகஸ்ட்

09.08.2006 ஆற்றி 24 புதன்
கத்திகாமத் தீர்த்தம்
இரவு விஷேட உற்சவம்
16.08.2006 ஆற்றி 31 புதன்
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்
23.08.2006 ஆவணி 7 புதன்
ஆஸய மகோந்தகவ ஆரம்பம்
இரவு கொடுபேற்றம்
27.08.2006 ஆவணி 11 ஞாயிறு
காலை திருவிழா ஆரம்பம்

செப்ரிம்பர்

01.09.2006 ஆவணி 16 வெள்ளி
புந்கவனம்
02.09.2006 ஆவணி 17 சனி
கைலாசவாகன உற்சவம்
05.09.2006 ஆவணி 20 செவ்வாய்
சப்பறம்
06.09.2006 ஆவணி 21 புதன்
காலை தேர்
7.09.2006 ஆவணி 22 வியாழன்
காலை தீர்த்தம்
மாலை மெளனத்திருவிழா
12.09.2006 ஆவணி 27 செவ்வாய்
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்
23.09.2006 புரட்டாதி 7 சனி
நவராத்திரி விரத ஆரம்பம்
29.09.2006 புரட்டாதி 13 வெள்ளி
சரஸ்வதிபுஜை ஆரம்பம்

ஒக்டோபர்

02.10.2006 புரட்டாதி 16 திங்கள்
விழியதசமி
10.10.2006 புரட்டாதி 24 செவ்வாய்
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்
21.10.2006
ஐப்பசி 04 சனி தீபாவளி
22.10.2006
ஐப்பசி 05 ஞாயிறு கந்த ஷஷ்டி விரதம் ஆரம்பம்
22.10.2006
ஐப்பசி 10 வெள்ளி கந்த ஷஷ்டி விரதம்
மாலை கூரசம்ஹாரம்
28.10.2006 ஐப்பசி 11 சனி
பாரணை இரவு தெய்வானை அம்பாள் திருக்கல்யாணம்

நவம்பர்

06.11.2006 ஐப்பசி 20 திங்கள்
கார்த்திகை விரதம் விஷேட உற்சவம்

டிசம்பர்

03.12.2006 கார்த்திகை 17 ஞாயிறு
திருக்கார்த்திகை விரதம்
குமாராலய தீபம் இரவு விஷேட உற்சவம்
05.12.2006 கார்த்திகை 19 செவ்வாய் விநாயகர் விரதாரம்பம்
10.12.2006 மார்க்கி 10 உதயம் திருவிலம்பாவை பூஜாரம்பம்
விநாயகர் ஷஷ்டி விரதம்
31.12.2006 மார்க்கி 16 ஞாயிறு
காலை 9.00 மணி விஷேட உற்சவம்

சப மங்களம்

நன்ற